

Cristiaan Salomon Duitsch
Bevestiging Preck te Mijden

LEER-REDE N O V E R

ZACH. VIII: 23.

UITGESPROKEN, IN DE GEREFORMEERDE KERKE

Te MYDRECHT

Op den 7den September 1777.

D O O R

WILH. VAN DER SOUW, Henr. & Eliæ fr.

Prædikant, in de Gereformeerde Gemeente J. C. van
Nieuwer Amstel :

Ter gelegenheid, van de Bevestiging en Inzegening,

VAN DEN WEL - EERW. HEER

CHRISTIAEN SALOMO DUYTSCH;

Eertyds

JOODSCHE RABBI:

Dog door den h. Doop en belydenis, geworden een
Lidmaat der Gereformeerde Kerke van

JESUS CHRISTUS den *Gekruisten*.

En daar op door de Wel Eerw. Classis van Schieland, beproeft
en aangestelt, tot Candidatus van Christus Heiligen en
Openbaren Dienst, en in dit jaar, wettig geroepen tot
Herder en Leeraer van de Gemeente J. C. tot Mydrecht:
Na Approbatie van de Ed. Mog. Heeren Staten's
Lands van Utrecht, en die van dat Capittel, gelyk
na Confirmatie en Examen, van en door de
Wel - Eerw. Classis van Utrecht.

TE AMSTELDAM,
By D. SWART en I. SCHOLTEN, Boekverkoopers
op den hoek van de Cingel en Oude Lelystraat, 1778.

M E T

A P P R O B A T I E

*Van den Wel-Eerwaarde Clasfis van Amstel-
dam, den 13 January 1778.*

De Autheur erkent geene Exempllaaren voor Egt,
dan die door zyn eigen hand onderteekent zyn.

W. J. de Sijm

Veele drukfouten zyn tegen myne verwachting in
gesloopen, waarvan de meeste zinstorende op de
laaste pag. te vinden zyn, en ook nog deeze na-
volgende

Pag. 60	reg. 10	staat	ik eens te veel	
— 69	— 6	—	befesaffende,	lees bejtraffende
— 74	— 27	—	broeders,	— broeder
— 75	— 4	—	van onder liede,	— liefde
— 77	— 2	—	kranken,	— Uw

A E N D E N

G O D V R U G T I G E N

E N

W E L D E N K E N D E N

L E S E R.

Diend, dat dese Leerreden, wel *sake-lyk*, maar *niet woordelyk* so is *uitgesproken*, als deselve hier in het *ligt komt*: dewyl ik op het verzoek van mynen geliefden Broeder, de kortheid seer beherigt heb; dat van wegen de kortere dagen, en een byzondere omstandigheid, die aldaar by de Bevestiginge plaats heeft, en welke de tyd nog meer verlengde, noodzakelyk was; behalven dat my dit, al heb ik het geschrevene onder myne oogen, onmogelyk is.

De Reden, waarom deze Prædicatie het ligt fiet, is niet so seer, om dat ik daar toe door veele, God en de suivere waarheid lievende, uit verscheiden gemeenten verzogt ben; want ofschoon ik die, van myne jeugd af en nog in het goede soek te behagen, so soude hun verzoek vrugteloos geweest syn, gelyk in vorige Tyden, by voorbeeld ter gelegenheid van de oprigtinge van het Diakonie Huys ter dezer plaatse &c.

Maar; om dat ik oordeelde, dat dit so
A gansch

AEN DEN GODVRUGTIGEN

gansch feldfaam en opmerkenswaardig geval, wel mogte vereeuwigt worden; synde 't zedert honderd jaaren (foo veel ons bekend is) in die omftandigheden niet gebeurt (*): met dit uitsigt! op dat God, in dit en 't volgend geflagt mogt verheerlykt worden; van dat volk dat hier geen grooter vreugd kend, als daar in befig te fyn, en andere daar toe ten spoore te verftrekken; offchoon fy hier om van de Michals gefmaed wierden.

Met veele vrymoedigheid betuyge ik dan, dat ik met het uitgeven van defe Prædicatie, geen eere uit menfchen bedoele; want behalven, dat ik daartoe al te oudt ben geworden, en in myne laafte jaaren, enigfins geoeffent ben, om my te verge-
noegen, als ik de H E E R E mag behagen, en meer barmhertigheyd verkrygen om getrouw te fyn, in defe boofe en bedenkelyke Tyden; ook aen het geflagte der Oprekten, daar onder al veele gevonden worden, die hunnen weg bederven, ook met de Wereld natehoereeren, en fo fy door de fuinigheyd en vlyd hunner Ouders, wat meer vermogen verkregen hebben, de Aenfienelyke door
Ge-

(*) 1677. is, Fredericus Ragftat a weile Joodsche Rabby te Kleef, aldaar door den Doop, Christus Kerke ingelyft, en na 2 jaaren te Groningen gestudeert te hebben, in de Gemeente J. C., te Offenisse, onder het Clafsis van Suidbeve-land Prædicant geworden; gelyk uit zyn Werkje Noachs Prophetie Gen. IX: 27. blykt, en dan nog uitgegeven heeft, de Heerlykheid J. C. en nog 3 Prædicationen te Amfteld. gedaan 1682, daer fyn Beelt voor ftaat.

EN WELDENKENDEN LESER.

Geboorte of Burgerlyke Regeringe, die in Statie kleederen moeten uitsteken, sig gelyk maken, en deselve als noodfaeken, om door een vreemde en mismakende kledinge, sig van het gemeen te onderscheiden; en dat tot smerte, van Ouders, uit wiens handen sy syn, die liever sagen, dat sy sig met hairen sakken kleededen en nederzaten in de asche!

Ook ben ik my selfs wel bewust, dat ik geen bysondere gaven besitte; om, in dese so hoog geroemde verligte Eeuwe, die met enige waerschynelykheid te verwagten; en bysonder door het uitgeven van dese Eenvoudige Prædicatie, gedaan ter bevestiginge van Een, by veele so veragt, hoewel by my, al enige jaaren, nevens andere in de liefde geagt; waerom ik ook, door de Voorzienigheid Gods geroepen zynde, tot zyn Wel-Eerw^s. Bevestiginge, (gelyk voor enige jaren tot insegeninge van syn Huwelyk) met ter syden stellinge van Eer of smaet, de vrymoedigheid gebruyke, om deze Prædicatie door den druk gemeen te maken.

ô HEERE! gebruyk deze Opmerkenswaardige gebeurtenisse, en het slyk van dese Prædicatie, als een heerlyk middel, tot vernederinge van hen, die op Paarden ryden; en wek uw Volk door uwen Geest op, om sonder vertragen by uw aentehouden, om de bekeeringe van de Geliefde Kinderen Gods, en van Abraham na den Vleefche! ja sterk

AEN DEN GODVR. EN WELD. LESER.

de lieve Vrienden , van mynen Nieuwen Broeder welke de schade, finerte en smaat van andere hem aangedaan so dubbel vergoed hebben; En dat sy in den gebede mogten blyve staen, dat gy HEERE, nu in het vervolg, meer in kragt *met hem mogt zyn*, op dat in plaetse, dat sy in hunne verwagtinge van hem souden beschaamt worden, so lang sy leven en allengskens op hooger toonen mogten singen „ *Van den Heere is dit geschiet,*
„ *en 't is wonder in onse oogen!* ja God der
„ Liefde! gy hebt dezen onzen arbeid der
„ liefde, hier al duysend voud vergolden!
So doe de HEERE en so doe hy daer toe!
Amen!

Uw Geringe dog Welmenende Broeder in den HEERE Jesus Christus, door de Jooden gekruyst, ons Hoofd en Kroone!

WILH. VAN DER SOUW,

V. D. M. in de Gemeente J. C. van Nieuwer Amstel.

Amstelveen 26

Sept. 1777.

LEER

L E E R - R E D E

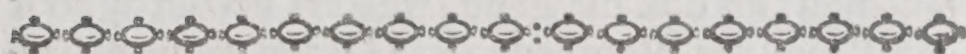
TER BEVESTIGING,

VAN DEN WEL-EERWAERDEN HEER

CHRISTIAAN SALOMO DUYTSCH:

IN DE GEMEINTE J. C. TE MYDRECHT

Den Zevende September 1777.

TEXT, ZACHARIA VIII:23.

Alsoo seit de HEERE der beyrscharen, 't sal in die dagen geschieden; dat tien mannen uyt alleley tongen der Heydenen, grypen sullen, ja de slippe grypen sullen, van eenen Joodschen man: seggende, wy sullen met ulieden gaen: want wy hebben gehoort, dat Godt met ulieden is.

V O O R A F S P R A E K.

Psalms CXVIII: 24, 25, 26. *Dit is de dag [dien] de HEERE gemaakt heeft; laat ons op denselven ons verheugen ende verblydt syn. Och HEERE, geest nu Heil! Och HEERE geest nu Voorspoet! Gezegt zy hy, die daer komt in den Name des HEEREN. Wy zegenen ulieden uit het huys des HEEREN.*

Dus spooren de Regtveerdige, (in wiens Tenten een stemme des gejuychs en des Heyls, over een groote verlossinge volg. vs. 15. reets geweest was) Nu in den Tempel, openbaer elkan deren op, om sig dat heyl, gelovig toetepassen, tot eene onuitsprekelyke heerlyke vreugde. vs. 24.

Terwyl nu de Reye sig verheugt met bevinge, bidden fy ook voor andere, die dat heyl wel verkondigt was, dog die hunne harten door ongelove tot nog toe, geflooten hadden, en zig in dat heyl, door den grooten Verlosfer op dezen dagh aangebragt, niet wilden of konden verheugen. vs. 25.

Onder dit samenstemmend bidden; komt de Groote Koning, makende hunne Brandoffers tot asfche; so dat zy hem op het hartelykste verwelkomen, en ook die gene, welkers herten hy door den sleutel des Woordsen des Geestes geopent hadde; hen in des HEEREN Naam verzekerende, van den Zegen des Heeren Huyfes, en van het heilige van syn Paleys. vs. 25.

Waarde Toeboorders, en bysonder gylieden *die tot dit Huis des HEEREN behoort*, ja allerbyzonderst gy syne *Gunstgenoten*; hoort gy hier de gelovige des O. T. by vooruitzigt, die des N. T. so opwekken, op dien dag, wanneer de Steen door de Bouwlieden verworpen, geworden is tot een Hoofd des hoeks volg. vs. 22. (dat is door syne opstandinge) die dagh des HEEREN, de eerste der weeke; die dag, dien de HEERE gemaakt, dat is ingestelt (gelyk hy Marc. 2: 27. van de Sabbath getuigt) ja verheerlykt heeft, (gelyk 1 Sam. 12: 6. gezegt word, dat de HEERE, Moses en Aaron gemaakt heeft); wat hebt gy lieden op desen *Plegtigen Dag des HEEREN*, nu gy foklaar ziet, dat de Groote Koning leeft en syne knegten tot uwlieden send, om door dezelve dat groote Heyl door hem verworven, aentebieden; ja so gy gelooft uw daar van te verzekeren; overvloedige stoffe om uw selve en andere tot een Godverheerlykende blytschap aantesporen; maar ook niet minder, om in dit Bedehuys hem ernstig te smeeken, dat de groote Koning van nu af aen en vervolgens, tot uwlieden mag komen, om veeler toegesloten har-

harten te openen, en daer hy door 't geloov woning in gemaakt heeft, die met syn Heyl te vervullen, ja daer toe den Nieuwen Verkondiger van Jesus opstandinge, rykelyk met allerley genade mag zegenen, op dat gy lieden met en door hem moogt gezegend worden!

Begeerd en verwacht gy nu ook van my, die tot de Infegening van uwen Gewensten Leeraar geroepen ben, dat ik uw door het voorstellen van dat groote Heyl opwekke, tot een Godverheerlykende blytschap; gy verwacht ook, dat ik voor uw bidde; dat de Heere het synen Nieuwen knegt van desen dag af, wel doe gelukken! Deze fware dog Heerlyke Pligt, wil ik (onder opzien tot den Geest des gebeds) my niet onttrekken; intusfchen van uw begeerende, dat gy ook zult met my te famen stemmen, dat de Magtige Jacobs, de jeugd van synen Ouden knegt, vernieuwe als eenes Arends &c.

I N L E I D I N G E.

Maar Ruth seide, en valt my niet tegen, dat ik u soude verlaten, om van achter u wedertekeeren: want waer gy sult benen gaen, sal ik ook benen gaen, ende waer gy sult vernagten, sal ik vernagten; uw volk (is) myn volk, en uwe Godt (is) myn Godt, dus lesen wy in het boek, dat na haar de naam draagt Ruth 1: 16. merk op, tot verstand van dese woorden; dat de Godvrugtige Joodsche Weduwe Naomi, deze hare Moabitische Schoondogter, voor de derde reyze had afgeraden, om met haar na het Land Israëls te gaen, maer geraeden, om tot haar Volk en afgoden wedertekeeren; gelyk haar andere Schoondogter Orpa, die sy dit ook tot twee maal had voorgesteld, reets gedaen had.

Denkt niet Toehoorders, of deze verstandige en

Godvreesende Vrouw, hier in onverschillig was, en geen lust had om Jodengenoten te maken, nog ontferminge had met Afgodische en van God vreemde Heydenen; het tegendeel moeten wy van deselve denken: maar so sprak sy met een heilige list, willende dat Ruth de kosten wel mogt overrekenen, op dat sy naderhand, van deze keuze geen berouw mogt hebben; ook om haar te beproeven, of sy in het gaen, na het land Israëls, ook vleeschelyke oogmerken had; ja om haar harte uitteshalen, en gelegenheid te geven dat de verborgene dingen hares harte, voor haar openbaer wierden: gelyk dit een gezegende uitwerkinge had; want hoe meer Naomi, haar als 't ware van dese haar Schoondogter sogt los te maken, kleefde sy deselve des te meer aan; synde het hare ziele tot bittere smerte, dat hare Schoonmoeder hier in so onverschillig scheen; ja sy betuygt plegtig, dat als Naomi haar niet belette, zy tot der dood toe, haar volgen, en nogit wederkeeren zou, hoe gering ook haar Woonplaatze, en hoe sober na den vleesche haar deel mogt syn; bevestigende dit met een Duuren Eed by Jehova den Enigen Godt van Israël, gelyk uit vs. 17 blykt: ja zy verklaart in onze Woorden, dat de bron van deze so teder aanklevende liefde aan hare Schoonmoeder, een Geestelyke en Godverheerlykende was, zeggende *uw volk*, dat is, het geestelyk Israël, dat so bestond als Naomi, *zal myn volk syn*, (gelyk men het kan aanvullen so wel als met *is*, gelyk onze overzetters gedaan hebben) daar sul ik my uitwendig en inwendig mede vereenigen, met dat volk wil ik liever qualyk gehandeld worden, als langer de genuttinge der sonde te hebben. Of wilt gy het met *is* aanvullen; dan zal sy uit de gevoelige liefde tot hare Schoonmoeder, betuygt hebben, dat, ofschoon dat volk haar onbekent was van aangezichte,

te, sy reets enerley harte en enerley weg met het selve had; en ofchoon sy door openbare gemeenschap in den Godsdienst, nog niet uitwendig, evenwel inwendig met dat volk vereenigt was.

En op dat 'er geen twyffel in Naomi's herte meer mogt overblyven, voegt zy daar by, *uw God zal myn Godt zyn.* Als ik my met u en uw volk vereenige, is dit myn oogmerk, om met uw den Driënigen God tot myn Verbonds-God te soeken; op dat ik hem tot myn Euwigen enigen en algenoegsaem deel verkryge, -dat sal myn verlies van volk, Vaders huys, en goed, duysendvoud vergoeden.

Of wild gy met onze Overzetters, lezen, *hy is myn God*, dan geeft sy uit de volheid des harten, te kennen, dat het onderwys van haren Joodschen man, gelyk ook van hare Schoonmoeder, so aen hare ziele gezegend was, dat sy reets door de bewerkinge des Geestes, met den Soone Gods, die enige Geël of Verlosfer, tot den Vader gekomen was, hem aengenomen, en zig aan hem vrywillig en onbepaald had overgegeven. Immers dat sy van deze dingen kennis had, blykt onses bedunkens, om dat sy in deze betuiginge, het eerste woord GOD in het *meervoud*, en het tweede in 't *enkelvoud* gebruykt; althans Boas getuygt van haar Cap 2: 12. dat sy onder de vleugelen van den God Israëls, had toevlugt genomen.

Maar wat was de grond van deze groote en vrymoedige betuigenis? ik antw.

I met Joh. in zyn 1 br. Cap 5: 10. die gelooft, heeft het getuigenis in hem zelfs.

II. de liefde tot Naomi en desselfs geestelyke Broeders. Wy weten dat wy uit den dood in het leven overgegeen syn, dewyl wy de broeders liefhebben. 1 Joh. 3: 14. Die had zy lief, om dat zy in deselve, Gods natuur en beeld beschouwde: waerom sy de liefde tot Gods Volk, mogelyk eerst betuygt te be-

zitten , vermits fy daar de klaarste bewustheid van had , en daar uit hare vrymoedigheyd geboren wierd , om ook te verklaren , hun God is myn Godt.

Het is, dunkt my, Waarde Toehoorders! blykbaar, dat het oogmerk des H. Geest in de beschryvinge van deze gebeurtenis, ook voornamentlyk is geweest, om te leren, dat de Mesfias, wel Abrahams Saad, evenwel ten aenzien van syn moederlyke Voorouders, uit Heydenen syn oorspronk soude hebben, want Cap. 4:17. word uitdrukkelyk gemeld, dat dese Heydensche Ruth, door het Huwelyk met Boas den Bethlemiter, de Grootmoeder van David is geworden, en dus Christus uit haar gesprooten: ja wat dunkt ulieden, zoude deze gebeurtenis, niet als een Voorschetsse mogen aangemerkt worden, dat hy, die uit Joodsche en Heydensche Ouders gesproten, en wien in de schriften ten des N. T. niet alleen een Joodsche, maar ook een Heydensche Naam gegeeve word, een Saligmaker soude syn, niet alleen, hoewel eerst van Joden, maar ook van Heydenen? die ook toevlugt zouden nemen onder de schaduwen syner vleugelen, en door Joodsche Elimelegs Soonen, ja door hem die de Regte Elimeleg zelfs is, dien *God die Koning is*, gelyk dit die naem betekent; onderwezen soude worden.

Althans dit is het groote Stuk, dat de H E E R E door den Propheet Zacharia in onsen Text duidelyk voorsegt; want na dat hy vs. 22. verklaart had, dat de Heydenen den God van het Joodsche volk, voor hunnen Godt erkennen en zoeken souden, getuygt hy nu in onze Woorden, dat sy dat volk ook voor hun volk souden houden, en daar by sig voegen, om dat God met hen was. Ja die als Naomi, deselve als ontvlugten wilden, grypen, ja by de slippe grypen souden, zeggende, wy sullen
I. Om
&c.

I Om den samenhang van onse Textwoorden, niet verder aantetonen, als tot nader verstand derselver nodig is: merken wy aen, dat de HEE-RE vs. 18 en 19. nu direct antwoord, op de vrage die de afgesondene Cap. 7: 1. 3. aen de Priesteren te Jerusaleem, en dus aen den HEE-RE hadden voorgesteld: namentlyk, of sy nu voortaan, (terwyl Stad en Tempel herbouwt wierd) die Vastendagen, welke ten tyde der Babylonische gevangenisfe waren ingestelt en ge- viert, onderhouden moesten? welk antwoord behelst een bemoediging voor de opregte, dat deze Treurdagen, in vrolyke Feestdagen souden verandert worden, als sy *maar de Waarheid en den Vreede liefbadden*: dat is, de waarheid in liefde betragteden, of (dat wy in bedenkinge geven) den Toekomende Messias die de God Amen Jes. 65: 16. ja de waarheid zelfs is Joh. 14: 6. en die tot desen Tempel komen soude, om denselven met syne heerlykheyd te vervullen, in gelove en liefde met verlangen te gemoet sa- gen, en aankleefden, en door hem Vreede met Godt maakten; of die reets gemaakt, door een heiligen Wandel bewaarden; en daer toe ook den Vreede met allen, en dus ook met de Hey- denen najaagden. Heb. 12: 14.

II Dit in het gemeen voorgesteld hebbende, ver- klaert nu de HEE-RE, waer over die groote vreugde soude bedreven worden, namentlyk over den grooten toevloed der Heydenen.

A. die volg. vs. 20, 21 en 22. sig tot den HEE-RE souden vervoegen, om genade by God te soeken.

B. Hoe dat zy sig ook met het Egte Volk Israëls souden verenigen en een Volk uitmaken; ja dat Israël het werktuyg soude syn, tot de bekerin- ge dezer Heydenen: vs. 23.

C. het

C. het welk ook byzonder tot Troost van het Overblyffel diende. want waren 'er fo weinig uit de Asyrische en Babylonische gevangenis wedergekeert, zo dat Israël een klein kuddeken was; die schade, soude door een grote toevloed der Heydenen vergoed worden.

Terwyl ik nu Waarde Toehoorders, op den dagh van heden, door de aanbiddelyke Voorfienigheid Gods, geroepen worde, om eenen Joodfchen Man, tot een verkondiger van den gekruy-cigden Christus als de enige Weg ten leven, onder uw. die van vorige afkomst, Sondaers uit de Heydenen fyt, intefegenen: kwam my deze Text niet ongepast voor, fullende my ook bequame stoffe opleveren, om fo het werk, het welk hy onder uwlieden te verrigten heeft, als ook uw Plegt omtrent hem te betragten, aftefchetzen. Met die Zegebede, dat de H E E R E deze dierbare belofte, van nu aen onder ulieden, ja en Amen make! tot aanvankelyke toebrengeinge van veele onder ulieden, als tot meerder vorderinge van de toegebragte op den Weg des levens!

Om met order voorttegaen fullen wy

I Deze Heerlyke Voorzegging verklaren.

II De vervulling aentonnen.

I A. In de Voorzegging vinden wy het Voorberigt van den Propheet, die duydelyk erinnert, dat het niet fyn, maar des Heeren Woord is.
Also feyd de H E E R E (der) Heyrfcharen.

N. De Propheet benoemt den Spreeker met den Naam

a. *Jehovah* in den Grondtext. Dese is fyn Gedenk Naam, welke aen geen fchepfel kan of mag gegeven worden, volgens fyn eigen getuigenis Hof. 12: 6. en Jof. 42: 8. Trouwens, dewyl die van het Hebreuwsch *havah* afftamt, dat fyn betekent,

I A. N. a. kent, drukt God door deze Naam uit, dat hy is de *Opper-Wezenaer*, die alleen in den Hoogst volmaeksten zin, kan gezegt worden *te syn*; en dus brengt ons deze Pronknaam Gods in gedagte

1. dat hy *noodzakelyk* aanwezig is, in tegenstelling van alles dat buiten hem is.
2. dat hy *onafbankelyk* is en bestaat, hebbende het leven in sig zelfs, so als de Sone Gods getuygt Joh. 5:26.
3. En dus, *sonder begin* genomen te hebben, of *voortgang* of *einde* onderworpen te syn, en dus van Ewigheid tot Ewigheid bestaat. Psalm 90:2.
4. Dat hy *algenoeftsam* is, niets buiten sig tot vermeerdering van zyne volmaaktheden of genoegen, behoeft: ook dat hy de enige *oorzaak* is van alles dat buiten hem bestaat, ja van alle derselver volmaaktheden, 't welk hy byzonder door den Hebreeuwſche Naam *Schaddai* uitdrukt, van de onze, Almagtige overgeſet.
5. Dat hy *onveranderlyk* aanwezig is, en dus altyd defelve, in ſyn Wezen, Voorneemen, Beloften en Bedreiging; gelyk hy dus dezen Naam aen Moſes verklaart heeft Exod. 3:14. *ik ſal ſyn, die ik ſyn ſal*; en Joh. in de Openb. 1:4. op dezen Naam het oog veſtigende, *God den Vader* benoemt *als die is, en die was en die komen ſal*: maar ook Gods Soon omſchryft ſig, nog uitgebreider vs. 8 *ik ben de Alpha en de Omega, het begin en het einde, die is, en die was, en die komen ſal de Almagtige.*

b. Dog

I A. N. b. Dog op dat men weeten soude, dat hy met deze naam, *alleen* is de H E E R E, de Allerhoogste over de *gansche aarde*; so word hier, gelyk meermaals by deze gevoegt *Heyrscharen*. *Zebaoth* in den Grondtext.

(a) Het is uit Gen. 2: 1. overbekent, dat door *Heyrscharen*

1. alle schepselen verstaen worden, die in den Drievoudigen Hemel, op de beneden aarde, in diepe wateren en afgronden gevonden worden.

2. en deze worden

§. *Heyrscharen* genoemd; om ons te leren, hare groote menigte die ontelbaer is; hare allerwyste, juyste naukeurige order en ondergeschiktheid aan elkander in het oogmerk Gods (hoe verwacht zy ons blinde menschen ook dikwils voorkomen) ja ook dat zy, die leven ontfangen hebben, ook gewapent zyn, om het selve te verdedigen, en des Noods, haar vyand te beschadigen, gelyk alle levendige schepsels met een wapen voorzien syn. Ps. 148: 6.

§§. Deze, worden aen den H E E R E toegeschreven, gelyk dikwils, en hier in onsen Text, althans na onze vertalinge; zynde hier het woorden(*der*) ingevoegt, om ons te leeren

1. dat Hy dezelve geformeert heeft, dat van alle waer is; of bevestigt gelyk de goede Engelen; of Hervormt heeft, gelyk dit op syn uitverkoren gelovig volk betreklyk is.

2. om

- I A. N. b. (•) §§. 2. om dat hy als Heirvorst, het gebied over deselve heeft, doende na syn wille, met het heyr des Hemels, en d'inwoonders der aarde na syn welgevallen; so dat 'er niemand is, die syn hand afslaat, of tot hem seggen kan, wat doet gy, so als Nebucadnezar by ondervindinge getuygd. Dan. 4: 35.
3. om dat dezelve, hem als 't ware luyster byzetten, de hemelen vertellen dog syn Eer Ps. 19: 2. ja hy is grootelyks gedugt in den Raad syner heiligen, en de vreeselyk boven alle die rontom hem syn. Ps. 89: 8.
4. ook openbaart de Heere door de schepfelen syn magt, zo wel in het verlossen en beschermen van zyn Volk, als in het beteugelen en vernielen van syne en hunne vyanden; so dat niet alleen de Engelen sig legeren rontom die gene die hem vreezen Ps. 34. vs. 8. maar deselve ook bewaren op alle hunne wegen 91: 11. ook de sterren stryden wel eens uit hare loopplaatzen Rigt. 5: 20. de hagelsteen en dooden meer als de krygsknegten Jos. 10: 11. ja zelfs de Rupfen, keevers, kruytwormen, worden syn magtig heyr, ter vernielinge genoemd Joël 2: 25.
5. om dat hy se alle by name kent en roept, en zy aanstonds op synen wenk gereed staen. Jes. 40: 26.
6. om dat, wat syn geestelyk heyr be-

1 A. N. b. (a). §§. betreft, met, door, en voor hem
stryden, en ook so over win-
nen, ja als een onverwinnelyk
Heyrⁿ, meer als overwinnaers wor-
den. Rom. 8 : 37. met hem trium-
pheren. 2 Cor. 2 : 14. dog de kroon
die hy hen opset, zy wederom
voor hem die op den troon sit
nederwerpen. Openb. 4 : 10, 11.

(^o) So hebben wy dan in de verklaringe van
dit woord *Zebaoth*, gevolgt *onze Ne-
derlandſche* overzetters, die ten blyke
dat ſy het ſo verſtonden, het woordje
ſchen gevoegt hebben.

1. Dog, dewyl in den Hebr. Text daer
toe geen grond is, zouden wy het
hier, *liever als een eigen Naam Gods
aenmerken*, gelyk het onſes erag-
tens, op verſcheide plaatſen ſo moet
genomen worden, hoewel van de on-
ſe, ſo als hier aengevult. Zie Pfalm
59 : 6. daar ſtaat Jehovah Elohim
Zebaoth en niet Elohee, zo als 'er
volgt Elohee Iraël, de God van Is-
raël; behalven dat Elohim door een
onderscheidend teken van Zebaoth
word afgeſcheiden, daar anders E-
lohee Zebaoth gevonden word. Zie
Jerem. 5 : 14. ſo vinden wy Amos
9 : 5. dit met den vingerwys ⁷. Ado-
nai Jehovi Haſſebaoth: voegt 'er nog
by, dat Zebaoth tuſſchen Jehova en
Elohim geſtelt word. Zie Hagg. 1 :
14. gelyk Jeſ. 10 : 16. ſtaet Adonai
Zabaoth en niet Adonee.

Althans Paulus en Jacobus, die de
He-

IA.N.b. (6). Hebreeuwſche tale, welkundig waren, hebben dit woord *Zebaot* als een eige *Naam Gods* aangemerkt, en daerom in den Griekſche text, *onvertaalt* gelaten, gelyk ook onſe Overſetters aldaar gedaen hebben. Zie Rom. 9: 29. Jacob. 5: 4.

2. Dit is ſeker; dat de HEERE, voor ſyn Volk is, als een onverwinlyke Heyrſcharen; ſo dat ſy ſingen uit Pfalm 125: 3. rontom Jeruſalem ſyn bergen, alſo is de Heere rontom ſyn volk, van nu aan tot in eeuwigheid; gelyk hy een vuerige muer genoemt word Zach. 2: 5. is dat niet, als een vuerend Heyrleger? om niet te ſeggen, dat hy een Schild, en Baniere genoemt word.

En dan zoude deze Naam byſonder dienen, tot bemoediging van die Joodſche man of mannen, die het middel zouden ſyn tot bekeeringe van zo veele Heydenſche Volken, want hoe meer Vaten, de ſterk gewapende verliest, hoe meer hy brieſt en ſyn Helsche magten in het harnas klinkt, en met vuerige wapenen voorziet, gelyk de ondervinding bevestigt heeft. Dog deze aan Zebaot gedenkende, zouden die uittarten, zo God voor ons is, wie ſal dan tegen ons ſyn? Rom. 8: 31.

2. Willen wy nu hier aan een byſonder Perſoon in de aanbiddelyke Godlyke Drieëenheid denken, die hier het woord
B voerd;

I A. 2. voerd; dan komt ons het natuurlykste; *Gods Soon* in aanmerking, dat zelfstandige Woord des Vaders, die van het Parydys af, en naderhant, door de Propheten gesproken heeft, volg. 1 Petr 1: 1. trouwens de Koning Israëls, de Verlosfer, word Jcf. 44: 6. Heere der Heyrscharen, of gelyk daar ook staat, Jehovah Zebaoth genoemd.

B. Dat de Heere Zebaoth dit gesproken heeft, errinnert nu

N. De Propheet voor af, zeggende *also zeyd de Heere Zebaoth*. Waar door hy te kennen geeft, dat hy 'er geen woord toe noch af heeft gedaan: de Prophetie dog is voortyds niet voortgebragt door de wille eenes menschen, maar de heilige menschen Gods, van de heilige Geest gedreven zynde, hebben se gesproken. 2 Petr. 1: 21. en wel de Jehova, de algenoegzame en onveranderlyke Waarmaker van alle syne beloften, en die, als zy de Heyrscharen der Heydenen zouden overwinnen, vooraan in de spitse soude syn, en hen tegen alle magten en poorten der Helle, zoude beveiligen.

2. En dit *errinnert* nu de Propheet, door aandryven van den Geest des Soons, ten *derden malen*, gelyk in de voorseggingen van dese roepingen der Heydenen, al tweemaal geschiet was, vs 20, 23. om indruk te geven van het gewigt van deze saak, als een groot en hecrlyk werk Gods, en dat, hoe onmogelyk dat in hunne oogen scheen, het egter zeker soude geschieden; en dus tot versterking van het

I B. 2. het swakke geloof, want als de Heere een saak driemaal bevestigt, is het als een Eedt aantemerken.

II Op dit zielversterkend Voorberigt van den Propheet, volgt nu die groote en heerlyke Voorzegging, die hy uit de mond des Heeren voortbrengt. *Het zal in die dagen geschieden &c.*

A. Tot beter verstand van het geen hier voorseggt wordt, zal de *tyd*, die de Propheet ook eerst meld, in aanmerking komen, wanneer deze dingen, nader genoemd, souden geschieden.

N. *Het is in die dagen*, door welke zeker en ongetwyffelt

a. Die des N. T. verstaan worden; want, word hier, gelyk een opmerkende van selfs fiet, de bekeeringe der Heydenen, en derzelver verenigingen met de Joodsche Kerk duidelyk voorseggt; zo is dit allen kenelyk, dat dit in de dagen des O. T. niet geschiet is; terwyl de Ceremoniele Wet als een middelmuur, de Heydenen van de Jooden, toen Gods enige Volk op aarden, afscheide: en wilt gy nog nader in dit stuk bevestigt worden, hoord den Propheet Jesaia cap. 2: 2, 3. ende het sal geschieden in het *laatste der dagen*, dat de Bergh des huyses des HEEREN sal vast gestelt syn op den top der bergen, en dat hy verheven sal worden, boven de heuvelen: en tot den zelveu fullen alle heydenen toevloeyen, en veele volken fullen henen gaan, ende seggen, komt laat ons

- II A. N. a. opgaan tot den Bergh des H. tot den Huyse des Gods Jacobs enz. vergel. Mich. 4: 2, 3. daar dezelfde woorden gevonden worden. Gelyk zelfs de Joodsche Leeraars, als Rabbi Salomo, D. Kimchi en Aben Esra, de dagen van den Mesfias door verstaen. Gelyk wy Christenen hier in nog ten vollen bevestigd worden, als wy Joël 2: 28. vergelyken met Aët. 2: 16, 17, 18. want als Joël gesegt had, *daar na* sal het geschieden, dat ik myn Geest zal uitstorten over alle vleesch (en dus ook over de Heydenen, so wel als over de Jooden) So voegt Petrus 'er by vs. 17. en het sal zyn in de *laatste dagen* segt God enz.
- b. Dog, dat wel moet opgemerkt worden, door *dese dagen* moet in onze Text bepaaldelyk verstaan worden, *het begin van die laatste dagen*. Gelyk het Paulus zo verstaat, als hy Hebr. 1: 1. segt, dat God in de laatste dagen, gesproken heeft door synen Soon. Want toen alleen syn, de Heydenen, door Joodsche mannen, van den Wegh des levens onderwezen, en op denselve gebragt; daar, in den laatsten Tyd van die laatste dagen, de Jooden door reets bekeerde Heydenen zullen te regt gebragt worden, volg. de duydelyke voorseggingen. Deut. 32: 21.
- c. In die dagen dan, zegt de HEERE der Heyrscharen, *sal het geschieden*. Hoe wonderlyk en ongelooflyk ook in uwe oogen: want myn Raad zal bestaan, en-

II B. ende ik sal al myn welbehagen doen. Jes. 46: 10 ja zoekt in het Boek des Heeren en leest, niet een van dese, en sal der feylen, het eene nog het ander sal men misfen, want myn mond selve heeft het gesproken, en de Geest selve, false te samen brengen. Jes. 34: 16.

B. Laten wy nu die groote dingen, die de HEERE der Heyrscharen hier voorseggt, aandachtig en eerbiedig overwegen. 't Welk met dese woorden word uitgedrukt. *Tien mannen uit allerley tongen der Heydenen, sullen grypen, ja sy sullen de slippen grypen van enen Joodschen man; seggende, wy sullen met u lieden gaen: want wy hebben gehoord [dat] God met u lieden is.* Waarin wy vinden:

1. Wat die Heydensche mannen omtrent den Joodschen man doen souden, en hoe zy met woorden souden uitdrukken, wat daar in hun oogmerk was.

2. Het beginsel en de Bron, waar uit dit aankleven aan dien Joodschen man voortvloeyde, en hen daer toe aenporden, gelyk sy dit met dese woorden verklaren. *Want wy hebben gehoord dat Godt met u lieden is.*

3. Wat nu het eerste betreft, daar moeten wy agt geven, op.

a De Onderwerpen waar van hier gesproken word, die syn *Tien mannen uit allerley tongen der Heydenen.*

(a) Om met het laatste, eerst te beginnen, wy hooren hier gewagen van *Heydenen* onderscheiden van een Joodschen man, door welke wy ongetwyffelt verstaan moeten, sulke volkeren, die van Abrahams roepingen af, onder het O. T. van Abrahams Zaad, naderhant Israël ge-

II B. 8. a. (a). noemt, waren afgescheiden, die God in die Tyd liet wandelen in hunne wegen, makende alleen aan Israël, sig als de God van hunne saligheid bekent. Die dus zonder de kennisfe van den Drieëenigen God, en van de Christus leefden, en dus Vreemdelingen van de verbonden der beloften waren, en geen hoop op 't eeuwige leven hadden, volg. Psalm 147: 20. Hand. 14: 7. Eph. 2: 11, 12. gelyk Amalek de eerfteling der Heydenen genoemd word Num. 24: 20.

(a) Deze worden omfchreven *uit allerley Tongen*, dewyl

1. Alle menschen enerley Tonge hebben, so spreekt het van zelfs, dat hier, door *Tongen*, by overnoemingen *talen* die door de Tongen worden voortgebragt, verftaan worden, gelyk onse overfettters dit woord Gen. 10: 5. door spraken hebben overgezet; ook moet het Prov: 25: 15. so verftaan worden, als 'er gezegt word, een fagte tonge (dat is een fagt woord of sprake) breekt het gebeente.
2. Dewyl nu voor Babels Tooren bouw, de gantsche aarde was van enerley spraake en enerley woorden volg. Gen. 11: 1. maar na denfelve, de volkeren der aarde, velerley talen spraken, so dat de een des anders sprake niet konde hooren volg. vs. 7. dat is verftaan, so fouden deze Heydenschen mannen, ook *allerleye talen* spreken. So als de onze het hier wel verduyst hebben, of schoon in de

IIB. N. b. (s) 2. de Grondtext *alle* staat, want vs. 22. worden deze, *veele* volken genoemd, en dus behoeft men het hier in syn volste uitgestrekte sin niet te nemen, maar voor de *meeste talen*, de benoeming van het meerder deel genomen synde, gelyk men gewoon is te spreken.

b Deze Heydenen van allerley talen; worden nu na hare Sexe

(a) Beschreven als *mannen*, gelyk de onse, na onse

1. Gedagten wel vertaalt hebben; althans Gen. 6: 4. moet het zo genomen worden; hoewel het voor menschen sonder onderscheid van Sexe wel gebruykt word, als Job. 5: 17. welgelukzalig is de mensch dien God straft. Vermits deselve hier tegen een Joodschen man, gestelt worden: ja ons dunkt dat de Geest hier bysonder mannen, (sonder de Vrouwen geheel uitsluiten) bedoelt hebbe; want als God onder een Volk syn Kerk wil oprigten, doorgaans eerst de mannen, die hoofden van het Huysgezin, en bestierders van den Kerk en burgerstaat zyn, en wier vermaningen en voorbeeld, de meeste invloed hebben, overtuygt en getrokken worden; gelyk het ook mannen waren, die op den eerste grooten Pinxterdag, tot de Kerke en het Koningryk van Christus wierden overgebracht, zo als uit Act. 2: 5, 14. blykt: om niet te

II B. N. b. (a) 1. seggen, dat Gods groote genade kragt (na den mensche gesproken) meer nodig is, en doorstraalt, in de bekeeringe der mannen, als in die der Vrouwen, dewyl dezelve zo gevoelig van Lighaams gestel niet syn, en meerder met verstand begaafd syn (die den natuurling gewoone lyk afkerig maakt,) en dus so gemakkelyk niet te overreden syn, als de Vrouwen.

2. Hoe aanzienelyk ook dese mogten syn, sy komen hier dog als geringe voor; want de Geest gebruykt hier het woord *Enosch*, 't welk, waar men het ook van afleid (in welk verschil wy ons niet inlaten) in Gods woord, van geringe gebesigt, en tegen *Isch* gestelt word, gelyk ook in onsen Text geschiet, daer de Joodschen man, door het laatste woord benoemt word; en dus wil de geest de veragte staat van 't Heydendom hier door uitdrukken, gelyk de Heere Jesus selfs, die honden noemt Matt. 15: 26.

(A) Maar hoe veel mannen? de geest zegt *Tien*. Evenwel durven wy niet denken, dat hy 'er bepaalt maar Tien soude verstaan, maar dat hy dit bepaalt voor een onbepaalt getal gebruykt, want vs. 22. worden die selve genoemd *veele volken*: trouwens de Hebreëen gebruykten het zelve so. Zie Gen. 31: 7. uw Vader heeft myn tienmaal verandert; en Job 19: 3.

II B. N. b. (β) gy lieden hebt my nu tienmaal schanden aangedaan, dat is veelmalen; daer de reden mogelyk van is, omdat de Hebreengelyk ook de grieken, de Cyffergetalen door a, b, c, letters uitdrukten, en als sy tot de jod of i kwamen, dat de tiende letter is, en zy dit getal willende vergrooten, de vorige a, b, c. letters byvoegden.

Of willen wy nog een reden nasporen, waarom dit door een bepaald getal word uitgedrukt? het soude kunnen syn, om aantekenen, dat niet alle Heydenen, maar een zeker bepaalt getal, zo veele als 'er de HEE-RE kragtdadig roepen soude, tot syn Kerkgemeente zouden toegedaen worden, volgens Matt. 22: 14.

Ja soude ik 'er mogen bydoen, dat het *Tiental* gebruykt is met toespeeling op de *vertiendingen* onder Israël, merkende de Priester het tiende Rund of klein Vee, dat onder de Roeden doorging, met een teken (so als de Jooden seggen in roode verwen gedopt) volg. Levit. 27: 32. immers dese vertiendingen, schynt in Gods woord als een sinbeeld van de bekeeringe enes sondaers, en desselfs toebrengingen tot de gemeenschap Gods en zyns Volks, gebruykt te worden Ezech. 20: 37. ik sal u-lieden onder de Roeden doen doorgaen, ende ik sal uw brengen onder den band des verbonds: althans al zulke Schapen, die op de lokstemme van het woord,

II B. N. a. (a) de onreine stal der sonden en der dreggoden, verlaten souden, en op welke de groote Herder de handen soude leggen, en ze maken tot eene kudde en enen Herder, merkt dese Herder, de Heydenen aen Joh. 10: 16. Althans die zelfde saak word in onze Text, onder een ander sinbeeld voorgesteld. *Sy sullen grypen, ja de slippen grypen van een Joodschen man.*

a. Hier word gesproken van een *Joodschen man*, het is bekend,

(a) Dat na de scheuringe der 12 Stammen Israëls; onder

§. Rehabeam, alleen die Israëlitén genoemd wierden, die uit Juda en Benjamin, welke 2 Stammen een Koningryk uitmaakten, gesproten waren; dog na de Babylonisfe gevangenisfen, wierden alle Israëlitén, uit welke Stammen ook gesprooten, Jooden genoemd, so als blykt uit Act. 2: 5, en 14. Rom. 2: 17. Siet gy word een Joode genoemd: gelyk wy het in dien ruimen sin hier ook nemen.

§§. Dog het blykt onzes 'er agtens klaar, dat hier zulk een Jood bedoelt word, die niet alleen een Vleeschelyke, maar ook tegelyk een *Geestelyke Jood* was, die de besnydenis in de geest deelagtig was, of dat bezat, daar de besnydenis een teken en Zegel van was; zo als Paulus zo een die in kragt en nadruk een Jood is, beschryft Rom. 2: 29. ja zo een, die verstand

II B. 2. a. (β) I. §. stand en lust had om Jehova te belyden en te loven, 't geen de naam Jehuda betekent, gelyk ook de moeder van den Stamvader Juda, by zyn geboorte, zyn naam Juda noemde, om dat sy ditmaal den HEERE soude loven Genes. 29: 34. dat hier sulc een Jood verstaan word, blykt, want hy word hier als een getrouw Voorganger op den weg des levens, aangemerkt; ja het was openbaer, dat God met hem was.

(β) Maar, *wien bedoelt hier de geest? wie is die Joodsche Man?*

1. In de Eerste plaatse, valt onse §. aendagt op *den Eeuwige en in den tyd geboren Sone Gods en des menschen*, den beloofden en lang verwagten *Mesfias*, die meermalen, een *man* genoemd word, Sie Zach. 6: 12. die man, wiens naam is spruite; die man, Gods medgesel cap. 13: 7. hy was ook een *Joodsch man*, ja in volle nadruk; want hy was na syn menschelyke natuure, niet alleen uit het Zaad Abrahams en Israels; maer ook uit zyn Voortreflyksten Soon Juda, gesproten; gelyk uit syn geslagtlyst blykt, en van Paulus als een onloochenbare waarheid ter nedergesteld, zeggende, het is openbaer dat onse Heere uit Juda gesproten is Hebr. 7: 14. Hy is ook dit in kragt, die den blinden en afgedwaalden Sondaar, moet

II B. 2. a. (s) 1. §. moet onderwyfen en leeren van den weg, dien hy te gaan heeft, die hem moet raat geven, wiens oog op hem moet blyven, zal hy reets op den weg gebragt, niet afwyken ter regter of ter linkerhand volg. Psalm 32: 8. hy is ook de overfte Leidsman en voleinder des geloofs Hebr. 12: 2. en het volmaakfte Voorbeeld en voorganger, dien de regte Wandelaars moete navolgen Matt. 16: 24. ja is hy het ook niet? wiens perfoon en kleed, dat is, zyn ewige gerechtigheyd, die men moet aangrypen; gelyk het ook allen, die hem sonder vooroordelen beschouwden, in de oogen ftraalde, dat God in kragt met hem was: zo als Nicodemus, hoe blind ook, dit niet alleen voor fig zelfs, maar ook van andere getuigt Joh. 3: 2. gelyk ook de blindgebooren Joh. 9: 33. en de half fiende Discipelen dog met andere woorden Luc. 24: 19. hem daar voor verklaren.

§§. Dog waarde Toehoorders, hoe natuurlyk alle deze dingen vloejen, blyft 'er by ons twyfeling, of de Geest hier ter plaatse wel dien Godmensch bedoelt; de redenen die ons wêerhouden fyn deze:

(.) Juyst fo feer niet, om dat hy zelfs hier als Spreeker voorkomt, want het is bekend dat de HEERE meermalen van fig zelfs in de derde perfoon spreekt.

(:) Ook

II B. 3. (A) 1. §§. (:.) Ook niet ſo kragtig, om dat de HEERE vers 21, 22. het aankleven aan hem reets beloofd had: want men ſoude kunnen ſeggen, dat in onſen text, de maniere, hoe ſy hem ſoeken en aankleven ſouden, nader opgeheldert en uitgebreyd word. Maar byzonder om deze 2 volgende redenen.

(:.) Om dat, toen de Heydenen bekeerden tot de geloovige Joodſche Kerke wierden toegebracht, Chriſtus niet meer op de aarde, maar in de Hemel geplaatst was, aan des Vaders Regtehand; daar de betuyging die deze Heydenen in 't laaſte van onſe text doen, want wy hebben gehoord dat God met uw lieden is, eenvoudiger paſt op ſo een, die met deſe Heydenen op aarde verkeerde.

(::) Om dat, of ſchoon hy een man genoemt word, die man egter hier voorkomt uit veele beſtaande; want ſy ſeggen niet, wy ſullen met u, maar met *ulieden* gaan, want God is met *ulieden*.

2. In de Tweede Plaats komt hier de *groote Apoſtel der Heyden*, ik meen PAULUS in aanmerkinge, die in alle nadruk een Joodsche man kan genoemt worden, niét alleen van wegen zyn Natuurlyke, maar ook byzonder van wegen ſyn Bovenatuurlyke geboorte, die, zo een groot

IIB. 1.a. (β). 2. groot Verloचनाar en Lasteraar, als hy van dien Jehova onse gerechtighejd geweest was, een belyder, verkondiger, ja verheerlyker van hem geworden is: gelyk hy syn verandwoordinge voor het Volk der Jooden so begint, ik ben een Jodisch man, ende te Tarse in Cilicien geboren &c. Act. 22:3. gelyk hy ook het grootste werktuyg des Geestes in de bekeringe der Heydenen geweest is, kunnende betuygen na waarheid, dat hy ook onder die, overvloediger gearbeid had, dan alle de 12 Apostelen: trouwens de verhoogde Meslias verklaart aan Ananias, dat hy hem was een uitverkoren vat, om syn Naam te dragen voor de Heydenen, ende de Koningen ende de Kinderen Israels. Het is ook overbekent, dat, so Godlyk en wonderbaar zyn bekeringe is geweest, so Godlyk en verrukkens magtig was ook syn Prediking en verdediging van den weg der waarheid; ja wat doorslaende blyken heeft God niet overal gegeven van syn goddelyke goedtkeuringe? was God niet overal met hem? hoor het uit syn eigen mond, wanneer hy, niet so seer om syne, maar des Heeren Eer engroote genade aan hem bewezen, te verdedigen gedrongen synde, een geheel Register, van alles dat hy door de genade Gods gedaan en

II B. 3 a. (2) 2. en geleden had, optelt 2 Cor. 11: 21-33. ja wien van de Apostelen heeft God verweerdigt als hem, dat hy op de aarde synde en blyvende, opgetrokken was in den derden Hemel? gelyk hy dit 14 Jaaren gefwegen hebbende, geperst wierd; te openbaren, lees 2 Cor. 12: 2-4. zo dat hy met grond durfde besluiten, dat hy in geen dingh minder is geweest, dan de uitnemenste der Apostelen; zie vs. 11.

My dunkt, dat een geoeffent en onbevooroordeelde Toehoorder, dit, niet als wat vreemds en ongelooflyk zal verklaren, dat de Geest in het Prophetisch woord, so lange te voren, hem als met namen soude noemen; zelfs daer het bekend is, dat de namen zo van Josia Koning van Juda 1 Kon. 13: 2. als van Cores Koning der Persen. Jes. 45: 1. so veele jaren te voren gespelt syn: om niet te seggen, dat groote mannen, zelfs met enige waarschy-nelykheid oordeelen, dat Jacob alreets van onse Paulus geprophe-teert heeft, zeggende in den Zegen over Benjamin, uit wiens stamme hy was, (naar syn eigen verklaringe Rom. 11: 1.) dat Benjamin des morgens als een Wolf soude verscheuren, (fiende op syn jeugd, den morgenstond van syn leven, toen hy een Wolf was
van

II B. ג. a. (β) 2. van Jefus Schapen) maar die des avonds buit zoude uitdelen, dat is, in het laafte van fyn leven, na zyn bekeeringe, aan die felfve fchapen overvloedig fpyf verfcchaffen. Dog dit in fyn waarde en onwaarde daar latende, fo komt my (die van de jeugd af, nooit my hebbe kunne verflaven aan mannen van Name, fo van deze als gene Leerwyze, hoe hoog ook by my gefchat) al meer als waarfchynelyk voor, dat in den 68fte Pfalm vs. 28. van Paulus als met Name gepropheteert is; want daar onder de geestelyken Vorften, vanden geestelyke en ten Hemel reets opgevaren Koning Mesfias, (Hoogl 3: 7. Helden genoemt, rontom het Bedde Salomons) in de eerfte plaats getelt wordt, Benjamin de kleine! want, is dit niet fo veel gezegt, als Paulus de Benjaminiten? taalkundige weeten, dat de groote naam Paulus, die hy na fyn bekeeringe in plaats van de Hebreeuwfche naam Saul, heeft aengenomen, een kleine betekent: dog het lust ons niet, dit verder aantedingen.

Evenwel, durven wy niet ontveinfen, dat ons in dit gevoelen nog enige fwarigheyd overblyft: om dat, zo als gefien is, deze Joodfche man hier voorkomt, als meer by fig hebbende, en byzonder om dat dewyl

II B. 2. a. (β) 2. wyl het bepaalde Tiental hier onbepaalt moet genomen worden, of wy daar door niet geleert worden, hier *een* voor *enige* te neemen, *niet voor seer veele*, so dat 'er door word te kennen gegeven, dat 'er maar weinige Joodfche Leeraars en Leidslieden zoude gebruikt worden, die veele Duysend Heydenen fouden bekeeren; so dat de Oogst groot, maar de arbeiders weinige soude zyn; gelyk de opperste Leeraar, toen hy al de Twaalf Apostele geroepen had, getuigt Matt. 9: 37.

3. So dat wy met de meeste verzekertheyd,

§. *het gehele gefelschap der Apostelen* 'er door verftaan, daar *Paulus* fo als gebleken is, de *voornaamste van was*.

§§. Of fo gy hier in nog niet berusten kunt; laten wy 'er dan den verhoogden Leeraar der gerechtigheid *Christus*, 'er mede *inluiten*, die *met syn Kerk en knegten een geestelyk Ligbaam en Persoon uitmaakt*, ja wiens plaatse de Apostelen bekleeden, en door welke hy sprak volg. 2 Cor. 5: 20. so dat men het ene gezegde, meer in kragt op Christus selfs, en het andere, meer op die syn mond waren, moet toepasfen en verklaren; gelyk wy daar meer voorbeelden van hebben in het Prophetisch woord, fie onder anderen Jes. 49: 6. daar God de Vader tot syn Soon segt, het is te geringe dat gy my een

C

knecht

II B. 3 a. (β) 3. §§. knegt foud fyn, om opterigten de Stammen Jacobs, ende om wedertebrengen, de bewaarde in Israël: ik heb u ook begeeven ten lichte der Heydenen, om myn heyl te fyn, tot aan het eynde der aarde. Deze woorden haalt Paulus aan als tot hem en zyne Medearbeiders gesproken Act. 13: 47. want also heeft ons de HEERE geboden (zeggende) ik hebbe u gestelt tot een licht der Heydenen, op dat gy zoudt fyn tot zaligheyd, tot aan het uiterste der aarde. (Behoudende evenwel het enkelvoud, uw *gestelt*, gy *zoudt zyn*, gelyk by Jef. staat, dewyl de Vader tot synen Soon spreekt) en so schynt het ons toe, dat 't de Oudvader Hieronymus ook begrepen heeft, die hier mede vergelykt Jef. 4: 1. van die seven Vrouwen die enen man fouden aangrypen, het welk hy op de 7 gemeenten aan welke Paulus, en die 7 gemeenten in klein Asien aan welke de verhoogde Heyland, ook seven brieven geschreven heeft, toepast.

b. Dog om voorttegaan, *dezes Joodschen mans slippen, zouden nu deze Heydenen grypen!* ja, met herhaling, *grypen.*

(α) Of de geest in dese woorden finspeele;
 §. Op de vier hoeken der Joodsche lange overkleederen, aan welke fy volgens Gods bevel Deut. 22: 12. en Num.

II B. 2. b. (a) §. Num. 15: 37-41. snoerkens moesten setten, en die met een hemelsblauwen draad of koorde vasthegten, (daar men oordeelt, veele fraaje geestelyke dingen onder te leggen opgesloten,) komt ons wat al te gedrongen voor: wy beminnen de eenvoudigheid in het verklaren van Gods woord.

Eenvoudig komt het ons voor, dat de spreekwyse ontleent is van kinderen, die gaarne met hunne Ouders gingen, dog die onkundig syn in den Weg, of geen kragten genoeg hebben om alleen dien te volbrengen, hunne Ouders by de slippen vast houden, om dus den weg veiliger en voorspoediger ten einde te brengen.

§§. Sakelyk sal het dan,

1. By vooronderstellinge te kennen geven, dat zy den Heere Jesus, te voren by hen voor Dwaasheyd geagt, nu kenden en erkenden, voor den enigen Naam onder den Hemel gegeven om zalig te worden Aët. 4: 12. en die nu de hoogste trap van Heerlykheid aan 's Vaders Regterhand beklommen hebbende, nu alle de kinderen van het geestelyke Zion leerde, wat hen nut was, en die hen leyd op den weg dien sy gaan moeten volg. Jes. 54: 13 en 48: 17. gelyk ook syne Apostelen en de eerste verkondigers van den Euangely weg, die zy te vooren voor sotteklappers hielden, nu erkenden en Hoogagteden, als zulke, die den enigen wegh ter saligheid in waarheyd leerden,

11 B. 2. (a) §§. 1. den, Hand. 17: 18. 16: 17. fy ontfingen hen als Engelen Gods, ja als Christum Jefum Gal. 4: 14.

2. Dat zy die in liefde aankleefden, als getrouwe medgezellen

* Met dezelve, uit en inwendig fig verenigden, zynde een harte en ene ziele met dezelve Aët. 4: 32.

** Dat fy heylbegerig, ooren en harten openden, zeggende met dat Heydens gefelschap, ten Huyfe van Cornelius den Hooftman van een Italiaanfche Bende, wy fyn dan alle hier tegenwoordig voor Godt, om te hooren alle het gene, u van Godt bevolen is. Aët. 10: 33. en nog onkundig zynde, van defelve begeerden meer onderwefen te worden, dagelyks van hen gebruyk te maken, op dat fy hen den weg Gods befcheidentlyker mogten uitleggen, als Aquila & Priscilla aan Apollos Aët. 18: 26.

** Dat fy het oog nu gevestigd hebbende, op dat Jerufalem dat boven is, zeer begerig fouden fyn, om te woonen in de tenten Sems, Gen. 9: 27. om in des Heeren huys, een naamen plaats te krygen, beter als de Sonen en Dogteren: Jef. 56: 3. ja om als takken van een wilden Olyfboom in den goeden Olyfboom, daar Christus de Wortel, Abraham de Stamme van is, geestelyk ingelyft te worden Rom. 11: 17, 24.

*** Lust

II.B.2.b.(a)§§.2.** Lust het nu den Toehoorder, door dit kleet, waar van deze Heydensche mannen de slippen grypen souden, te verstaan, de toegerekende en inklevende gerechtigheid van dien man uit Duyfend, ik meen den Heere Jesus, en welke de eerste verkondigers, deelagtig waren, predikten, en in hunnen Wandel vertoonden, & dat 'er dan door uitgedrukt soude worden, dat zy die omhelsen souden, op dat de schande hunner naaktheyd niet geopenbaart worde volg. Jes. 61: 10. Openb. 3: 18. ik heb daar niet tegen: dog onses oordeels, leggen de eerste dingen, daar ongedwongen in opgesloten; gelyk ook uit het einde, dat sy volgens hun seggen, in dat aangrypen van de slippen bedoelden, blykt, dat was naamelyk om met hen te gaan.

(s)Dit word nu tweemaal herhaalt, sy souden grypen, *ja de slippen grypen*, §. Om de zekerheid der zaak daar door te bevestigen; welke een groote vyandschap 'er ook te voeren, tuschen Jooden en Heydenen geweest was: de Wolf zoude met het Lam verkeeren enz. Jes. 11: 16. gelyk zulke herhalinge meer in Gods heylig Woord, dat aanduiden. Zie Jes. 27: 5. hy sal vrede met my maken, vrede sal hy met my maken.

II B. 2. b. (p) §§. Ook om de heilige welberadenheyd, en ernst uit te drukken; het zoude ook by het voornemen en de volveerdigheit des gemoeds niet blyven, maar ook alles met der daad toebrengen, dat hun hand vond om te doen; met alle hunne magt: (gelyk het Hebr. Woord in die buyginge ook aanwyst.) So als sy te vooren met beide handen, quaad gedaan en hen als met vuysten geslagen hadden Mich. 7: 3. so souden zy nu hen en hunne leere met beide handen van geloov en liefde omhelsen en aangrypen; gelyk deze herhalinge dit aanduidt Pf. 130: 5. ik verwagte de Heere myn ziele verwagt.

§§§. Men kan 'er by doen, dat zy met aanhoudentheyd en stantvastigheit hen zouden aankleven; niet als Orpa, hare Schoonmoeder, maar als Ruth cap. 1. en als Eliza, zyn Leermeester Elia. 2 Kon. 2: 2-6.

c. So welmeenend, ernstig, en aanhoudend, nu hun aankleven aan desen Joodschen man en syne medgezellen was, zo betamelyk was ook hier in hun einde; so suiver en gegront was ook hun beginzels, waar uit dat aankleven voortvloeide; dat zy met woorden uitdrukken, *seggende, wy willen met ulieden gaan, want wy hebben geboort dat God met ulieden is.*

(u) §. Sy hadden eerst, met hunne harte en daden gesproken, maar nu
ook

II B. 3. c. (a) §. ook met hunne mond; waarmede sy het einde en oogmerk, van dit aangrypen, te kenne geven: en dit was om met hen lieden te gaan.

Sy bedoelen geen aardfche fchat-
ten, geen wereldfche eer, of vlee-
fchelyk gemak, (gelyk Orpa die
eindelyk wederkeerde, toonde dat sy
die bedoelt had; nog als die vlee-
fchelyke Jooden die Jefus om den
broode navolgden, fo als hy hen
verwyt Joh. 6: 26.) maar als die
seven Vrouwen, die enen man
fouden aangrypen, zeggende, ons
brood fullen wy eten, en met onfe
kleederen, zullen wy bekleed zyn.

1. Maar sy geven by vooronderftel-
linge te kennen, dat die wegen,
daar sy te voren op gewandelt had-
den, paden des doods en der hel-
le waren, en dat zy nu de fonde en
afgodendienst verlaten wilden; want
die fig verkeerdelyk draagt in twee
wegen, fal in den eenen vallen
Prov. 28: 18. ook dat zy kragtig
overtuygt waren, dat deze Jood-
fche mannen, den enigen weg Gods
ten Leeven, kenden, en daar in
wandelden.

Dat zy ervaren onderwyfers,
magtig om andere ook te leeren,
ja getrouwe Leydslieden en voor-
beeldige Voorgangers waren. 1
Petr. 5: 3 voeg hier nog by dat
die gebaande wegen, ook by aan-
vang in hunne herten waren Pf. 84:6.

II B. 2. c. (a) § 1. so dat sy enerley herte en enerley weg ontfangen hadden, om de Heere te vreesen, Jerem. 32: 39.

2. Maar dan dadelyk, geven sy te kennen, dat zy met dese Leidslieden, nu het zelfde oogmerk hadden, en de eere Gods en hunne eige saligheid bedoelden. Act. 16: 30. dat sy ten volle geresolveert waren, die paden die sy hen aanwezen, inslaan en te houden tot den einde Ps. 119: 33. hoe nauw en eng voor vleesch en bloed, met hoe veel doornen bezaayd, ja ofschoon hun ook op deselve leeuwen ontmoeten! onder geduurige bede om den geest Ps. 143: 10. dat sy deselve als Voorgangers wilden eerbiedigen, niet vooruitlopen door eigen wysheyd, maar van hunnen mond afhangen, en hen als goede Voorgangers navolgen: Heb. 13: 7. dat deze Leydslieden, gestadig op hen het oog mogten houden, ja als zy regts of links afweken, hen bestraffen zouden, en de dwalinge hunnes wegs, onder 't oog brengende, hooren zullen, volgens Ps. 141: 5. de Regtveerdige sla my, het sal weldadigheyd syn, ende hy bestraffe my, 't sal Olie des Hoofds syn.

En souden wy'er ook niet by mogen voegen, dat zy begeerden met hen tot God te gaan in den gebede, ja dat dezelve hen daar in als Voorbidders mogten voorgaan? gelyk de Apostel Paulus Eph. 1: 16. hier in

II B. 2. c. (2) §. in falk een uitmuntend Voorbeeld en Voorganger was.

§§. Dog, wy zouden de woorden, met alle ruymte, ook kunnen overfetten *laat ons met ulieden gaan*: gelyk onse Kanttekenaars ook aanmerken: en dan geeft de geest ons flilfwygende daar onder te kennen.

* Dat dese Wegwyfers en Leidslieden, in plaatfe van dese Heydenen optefoeken in de Wegen, en hen toeteroepen, wie is flegt hy keere zig herwaards, verlaatet die flegte wegen en levet en tredet op den wegh des verftants; als fcrupuleus waren, om defelve mede teneamen, en met hen te gaan; hebbende deze Leydslieden nog geen klaar doofligt in de Roepinge der Heydenen, gelyk dat de uitkomst getoont heeft; (lees Act. 10: 28. 11: 3, 18) of ter hunner beproevinge; ja om hen die zich traag toonden, meer te verwakkeren: zo als de wyze Naomi handelde, gelyk gefien is, en de H. J. met de Cananeeſche Vrouwe Matt. 15: 23 - 28. met de blinde Bartimeus Marc. 10: 47 - 52. en met de Discipelen Joh. 6: 67. trouwens de Heere heeft behagen in een vrywillig volk Pf. 110: 3.

** En dan geeven dese Heydenen met deze woorden, te kennen, dat fy daar in hun grootſte voorregt ſtelden, het als een bewys van groote liefde, erkennen, en met dank

II B. 2. c. (α) §. beantwoorden zouden, ja hen als baden, dat sy tot hen Gods woorden mogten spreken. Althans wy lesen Act. 13: 42. ende als de Jooden, uitgegaan waren uit de Synagoge, baden de Heydenen, dat tegen den naasten Sabbath, tot hen deselfde woorden souden gesproken worden; en gelyk Lydia de Apostelen bad om by haar te blyven, ja dezelve dwong, en als by de slippen vast hield Act. 16: 15.

§§. *Die zelve woorden, gebruyken hier alle die Tien Heydensche mannen,* waar door uitgedrukt word, hunne eensgesindheyd; zy vallen als een enig man, die Apostolische mannen om het lyf, van een gemoet en van een gevoelen; trouwens het was maar een geest, die hen alle bezielde 1 Cor. 12: 11. die een en het zelfde gront begintzel in hen alle gewerkt had, door het gehoorde Woord des Geestes, waar van zy den Voorsmaak geproeft hadden.

(β) Gelyk sy dit nu opentlyk verklaren; zeggende *want wy hebben gehoord dat God met ulieden is.*

§. Sy getuygen hier, als een Waarheyd, (na hunne gedagten) allen openbaar, en onwederspreekelyk, *Godt was met hen lieden.*

1. Dewyl wy hier het woord God, in het meervoudt vinden, Elohim, dat in 't enkelvoud heeft, Eloah, twyffelen wy niet, of zy verstaan

HB. J. C. (α) §. I. staan 'er door, den Drieëenigen Godt, gelyk onzes eragtens 't altyt in de heylige Schrift genomen word; of so dit meervoud al van een bysonder Persoon in de aanbiddelyke Goddelyke Drieëenigheid gebruykt word, ziet het dog op drie, en dan zegt het een uit de drie Godlyke Persoonen.

Geen Christen zal het ontkennen, dat de Vader, Soon en heylige Geest, met deze Joodsche mannen geweest is, en dat zy de kragt van dat geloof ondervonden hebben; ja wie twyffelt 'er aan, of deze Heydensche mannen, in dezen tyd, die hier verbeeld word, door het onderzoek van Gods woord, (in de Heydensche of Grieksche Tale al lange vertaalt,) of door enig onderwys, kennis gehad hebben van, en geloof in, dat eerste en gewigtigste stuk der Christelyke Leere; immers wanneer die groote Joodsche man, de H. J. C. so aanstond voor zyn vertrek zyn Apostelen voor houd, om in de gehele Wereld het Euanlium aan alle creaturen en Volkeren te verkondigen en te onderwyfen, en daar op hen te doopen in de Naam des Vaders en des Soons ende des heyligen Geestes volg. Matt. 28: 19. en Marc. 16: 15. is dit syn meenige geweest, dat zy dat leerstuk eerst kennen, gelooven, en belyden moesten: trouwens so dit van de Heydenen niet gelooft werd;

II B. 2. c. (a) §. 1. wierd, zouden sy fig aan den Drie-
ëenigen God, door den Doop, wel
vrywillig verbonden hebben? ik
meine Neen!

2. Maar nu komt het 'er op aan, om
natespeuren hoe de Drieëenige Godt
met hen lieden was.

Om nu den Soone Gods niet in
aanmerkinge te nemen: God was
met deze Joodsche verkondigers.

- * Als gemene gelovige beschouwt;
sy hadden alles verlaten en waren
den H. J. gevolgt, zo als Petrus
dit ook van de andere vrymoedig
verklaart Matt. 19: 27. sy hadden
den Middelaar des verbonds aan-
genomen, en over syn volbragte
Soenoffer, het verbond des Vreedes
met God gesloten; genade by God
gevonden, en door den heyligen
Geest gesmaakt, die vrede Gods,
die alle verstand te boven gaat;
gelyk het over bekend is, dat alle
beloofde goederen des genade-ver-
bonds, door deze woorden, God
is onze Godt, in de heylige Schrift
uitgedrukt en besloten worden: so
dat zy zingen konden, die God is
onze God eeuwig en altoos Ps. 48:
15, die God is onze saligheyd,
die Godt is ons een God van za-
ligheyd Psalm 68: 20, 21. De eer-
ste Persoon hun versoende en lief-
hebbende Vader, de Soone Gods
hun Borge en Voorspraak, en
de H. Geest, hun Leeraar, Leids-
man, Heyligmaker, bewaarder en
Trooster.

** Maar

II B. 3. c. (3). §. ** Maar als wy nu defelve als voorgangers en Leeraars beschouwen, heeft dit gezegde nog meer in,

(.) Sy besaten een overvloedige mate, so van gemeene saligmakende, als ook van buiten gewone gaven des heiligen Geestes; in hun spreken, blonk een Godlyke wysheyd door en in hun Voorbeeldigen, wandel, een schitterende opregtheid en heyligheyd; om niet te seggendat uitwendig hunne aangezichten weleens blonken als Engelen Gods Act. 6: 15. ja die tongen als van vuur, dewelke, of boven hunne hoofden, of liever voor hunne monden, sig plaatsten, op den grooten eersten Pinxterdag, wat was dat anders als de Heerlykheyd Gods, die hen verligte? Act. 2: 3. ja een bewys dat sy met God, en God met hen was, gelyk het blinkend aangezigt van Moses dat bewees, Exod. 34: 30. in een punt des Tyds, kreegen zy het vermogen, om zo veele, en hen onbekende talen te spreken, als of sy daar in geboren waren! Act. 2: 4 - 12. ja God deed door hen, dat is op hun geloove, ongehoorde wonderen, so dat Kreupelen van 's moeders Lyve af, liepen als herten en opsprongen als Rammen: Act. 38. doode wierden levendig Act. 9: 36-42. gelyk ook van Paulus byzonder word aangetekent, dat
God

IIB. 2.c.(β)§.**(.) God ongelooflyke kragten dede, door fyne handen; fo dat van fyn lyf, op de kranke gedragen wierden, de fweetdoeken of de gordeldoeken, ende dat de fiekten van haar weeken, ende boofse geesten uitvoeren Act. 19: 11, 12.

(:) Een nooit gehoorde veranderinge ten goede, fo onder Jooden als Heydenen, was de vrugt van hunne predikingen; denk aan den eerfte Pinxterdag Act. 2: 41. drie duysent op eenen dag en dat door eene prædicatie, wierden bekeert, gelyk na eene kleine tyd, het getal der gene die geloofden, reets was vyf duysent Act. 4: 4. ja kort daar na veele duysenden Act. 21: 20. En nog meer onder de Heydenen, dog dat zullen wy sparen, als wy de vervulling van dese Prophetie zullen aantoonen.

Ook woonde de Heere in hunne vergaderingen, onder de Lofzangen Ifraëls Pf. 22: 4. hy maakte hunne brandoffers tot afche Pf. 20: 4. met een woord, de heylige geest viel op alle die hun woordt hoorden, leesen wy Act. 10: 44.

(::) Laten wy 'er nog byvoegen, dat God toonde met hen te fyn; door hen wonderbaar te bewaren, en te redden uit gevaren, zo dat zelfs de yfere Poorten der gevangenisfe, van zelfs open fprongen,

IIB. 2. c. (3) §. 2. ** (· ·) gen, en de ketenen afvielen van handen en voeten enz. Act. 12: 7, 10. so dat wy met Marcus wel besluiten mogen, en seggen, als sy uit gingen en predikten, wrogte de H. mede, en bevestigde het woord, door tekenen en wonderen, die daar opvolgden; gelyk hy dus syn Euangelium sluit. Trouwens hier van, had hun groote Leermeester, op de dagh van syn vertrek na syns Vaders huys, hen versekert, zeggende *siet ik ben met u lieden, alle de dagen, tot de voleindinge der Wereld*: zynde dit waarschynelyk de laatste woorden, ja van den zeegen, dien hy met opheffinge der handen over deze Joodsche mannen heeft uitgeboezemt, en daar op henen voer. Waar op Matthæus Amen zegt, en dus syn Euangelie verhaal eindigt.

§§. Alle dese dingen hadden nu dese Heydensche mannen *geboort*. Na alle gedagten uit Jooden en Joden genoten, die in hunne heydensche landen woonden, welke op dat groote Pinxterfeest tegenwoordig waren geweest, en kragtdadig bekeert waren: ook van tyd tot tyd uit hunne prædicatien; en dat niet alleen met de ooren des lighaams, maar ook der ziele. Gelyk in de hei-

II B. 2. c. (3) §§. heilige Schrift, als het in kragt genomen word, insluit, verstaan en geloven. Zie Psalm 81: 14. ach dat myn Volk na my gehoord hadde! en Joh. 9: 27. seide de Blind gebooren, ik heb het u alrede gezegt, ende gy en hebt niet gehoord. Wel, hadden sy dat so gehoord, dat God met hun lieden was, geen wonder, dat zy dese Joodsche mannen, so aankleefden, en alles wilden hooren, dat hen van Godt bevoolen was.

II. Zoo als de Heere der heyrscharen door den mond van den Propheet Zacharia, heeft voorgesegt, dat *het geschieden souden* in die dagen, dat Tien mannen uit allerley Tongen der Heydenen, grypen souden enz. So is het ook in den eerste Tyd van die salige dagen, *geschiedt*.

Ja eer deese dingen in kragt geschied zyn, heeft de Heere daar al voortekenen van gegeven! zelfs by Christus geboorte, wanneer die Heydensche mannen uit het Oosten, die Persiaansche en Medische Wyze, door de Geest opgewekt, en door een Sterre van den Heere der Heyrscharen geleyd, kwamen tot Bethlehem, en het kindeken Jesus aanbaden, en Koninklyke Schatten het zelve offereerden. Matt 2: 1-11. tot versterkinge van die de vertroostinge Israëls verwagteden; zo dat een Zacharia, Maria en Simeon, (als of zy met oogen, de vervulling van dese Prophetie reets zagen) hem noemde, een licht tot verligtinge der Heydenen. Luc. 1: 50, 79. cap. 2: 31, 32.

Gelyk tot versterkinge van die Joodsche mannen, ik meen de Apostelen, ook strekte, als sy sagen, dat van den Zeekant van Tyrus en Sidon, veele tot Jesus kwamen, om hem te hoo-

II. hooren, ja hem aanraakte (als by de lippe greepen) en daar op kragt van hem uitging, so dat zy genezen wierden. Luc. 6: 17, 18. gelyk ook, wanneer de Grieken Philippus baden, zeggende, Heere wy wilden Jesum sien, waar op de Heere Jesus, dit door Andreas aan hem berigt synde; zeyde, de uure is gekomen, dat de Sone des menschen zal verheerlykt worden. Om niet te zeggen, dat de bekeerde Zacheus, de Cananeesche Vrouwe, de Hoofdman over hondert by het kruys, als eerstelingen der Heydenen, waar op de oogst zoude volgen, waren aan te merken. Trouwens de Heere Jesus heeft hen hier van duydelyk verzekert, niet alleen Joh. 10: 16. reets aangehaalt, maar ook byzonder wanneer hy het geloof van eenen anderen Hoofdman, zo verheft had, dat hy in Israël zo een groot geloof niet gevonden had, daarop voorzegt, dat vele zullen komen van Oosten en Westen, en zullen met Abraham, Isaac en Jacob aanzitten in het Koningryk der Hemelen, Matt. 8: 10, 11.

Dog dit alles, is in kragt begonnen vervult te worden, van den Pinxterdag af, wanneer onder de bekeerden, ook veele Jooden-genooten, Heidenen van afkomst, aan den Jooden vraagden, wat sullen wy doen? mannen Broeders! Aët. 2: 37. ja de voorname inhoud van de Handelingen der Apostelen, bevestigt dit; zie alleen Cap. 10. daar Cornelius een Hoofdman over Hondert, gebeden hebbende, dat God hem door bekwame Leer-aars, in den weg der zaligheid mogte onderwyze, van God gewezen word, op een Joodsche man Petrus, welke op zyn verzoek, gekomen zynde, hy hem te gemoet ging, nederviel aan zyne voeten, hem aanbeddende; en wanneer Pe-

II. trus nu in zyn huys kwam, en daar vond, die van zyn maagſchap en byzonderſte vrienden, zeyde de gansche vergaderinge, als uit eene mond, wy zyn dan alle hier tegenwoordig voor God, om te hooren, al het gene u van God bevolen is: waar op, Petrus hen leerende den eenigen weg der ſaligheid, viel de H. Geest op hen, tot ontzettinge van de gelovige, die uit de beſnydenis waren, waar op zy gedoopt wierden, maar evenwel Petrus en de andere Broederen, nog aankleefden, en by de ſlippe vast hielden, want vs. 58. zegt Lucas, doe baden zy hem, dat hy eenige dagen by haar wilde blyven. Lees ook byzonder Act. 13: 7. Sergius Paulus de Stadhouder, zegt zeer het woord Gods uit den mond van Saulus en Barnabas te hooren; gelyk vs. 12. getuygd word, dat hy geloofde, verſlagen zynde, over de Leere des Heeren; en allerbyzonderst v. 42—49. de Heidenen baden, dat hen tegen den naaften Sabbath, het zelfde woord mogte geſproken worden: 't welk, als dit hun vergunt wierde, kwam byna de geheele Stad van Antiochien te zamen, en hoorde met die vrugt, dat zy zig verblyden, en prezen het woordt des Heeren, ja daar geloofden zo veele als 'er geordineert waren, tot het eeuwige Leven; het wil zeggen, of ſchoon een groote, evenwel een bepaalde menigte; dog bleef het alleen by de Antiochiers? neen! vs. 49, zegt Lucas ende het woordt des Heeren, wierd door het gehele Land uitgebreyd. De Dag zoude te kort zyn, zo wy meer byzonderheden zouden aanhalen, denk maar, hoe veele Heydenſche gemeenten, naderhand geſtig zyn; zo als de meeſte brieven van Paulus, en de zeven brieven, die de Verhoogde Heyland aan Johannes gediſteert heeft, tot getuyge verſtrekken. Met een woord, de Naam van

van de Kerk was ook doe, de Heere is aldaar! Ezech. 48: 35. ja toen zong men ook onder de Heydenen, de Heere heeft groote dingen aan deze gedaan! Ps. 126: 2.

T O E P A S S I N G E.

I So hebben wy dan Waarde Tochoorders gezien, dat volgens

A. Het Woord van den HEERE der Heyrscharen, het *geschieden soude*, ja tot versterkinge van ons allerheyligst geloof, *geschiedt is*; dat de Heydenen door gelovige Joodsche mannen, tot Christus en syn Kerke zouden bekeert en toegebracht worden, tot onze blydschap en zaligheid toegebracht syn. So *seylt 'er niet een woord in het Boek des Heere, nog het een nog het ander sal men misfen* Jes. 34: 16. Ja wy voegen 'er by, deze *Propheetie heeft uitgedient*, en zal nooit *alsoo weer vervult worden*; want of schoon wy op goede gronden, vastelyk gelooven, dat 'er een gehele volheyd van Heydensche menschen, sullen ingaan in de Schaapskooje van den groote Herder: so weeten wy met die selfde geloofsvastigheyd, dat dit niet door Joodsche mannen zal geschieden: want na de bekeeringe der Heydenen, zal het tot nog toe verstokte Joodsche Volk, eerst bekeert en salig worden; gelyk de geest duidelyk door Paulus pennen gepropheteert heeft Rom. 11: 25, 26. ja wy zyn verzekert, dat de bekeringe der Joden, door Heydensche menschen van afkomst, dog door de besnydenis des harten, geestelyke Jooden geworden, sal geschieden: gelyk die zelfde geest door Moses in dat verheven Propheetish Liedt Deut. 32. de Joden en ons heeft toegezongen. Hoor wat de geest segt vs. 21^b.

I. A. ik dan sal se (dat is de Nakomelingen van dat Jeshurun) tot yver verwekken door die gene, die geen Volk syn, door een dwaas Volk, sal ik se tot toorn verwekken: en twyffelen wy nog! so sal de geest van Christus die door de Propheten sprak, door Paulus, die ook die geest had, en door denzelve sprak, ons deze Prophetie nog klaarder uitleggen Rom. 10: 19. in syn verband met het vorige en volgende.

B. Maar! Waarde Toehoorders, en gy bysonder, die dese gemeente J. C. te Mydrecht uitmaken, *ik worde* (of schoon ik het gezegde staande houde) *gedrongen, my te herroepen*, en tot uw te zeggen, neen, *deze Prophetie heeft niet geheel uitgediend*: dezelve zoude onder uw (ô vreemd en opmerkenswaardig geval!) en dat boven alle de gemeente in Nederland, *onder uw in enige opsigte kunnen bare vervulling krygen*; en ag! dat God na het wonder van syne souveraine en onnaspeurlyke genade, dit gave!

X. Althans; gy siet hier voor uwe oogen,

a. Een *Joodsch Man*, uit het geslagte Abrahams, geboren in Neustad, onder het Koningryk van Hungariën, uit geagte Joodsche Ouders; die, dewyl sy dezen Salomo, tot den Dienst van God geschikt hadden, hem aan de voeten van de Gamaliëls, op de beroemde Hooge Schoole der Jooden, te Praag, hadden bestelt; ja die ook, in syn geboorte Stad, tot een openbaren Herder en Leeraar, van die so jammerlyk verdwaalde Schapen, wettig was aangestelt: die door zyn leven, na de bescheydenste wyse der vaderlyke wet,

I B. N. a. wet, en door zynen yver, een goed getuygenis had by zyn Volk, en by hen in groote agtinge was; te meer, dewyl hy ook een yverig vervolger was, van de gekruysten Christus, ja van alle die hem voor de beloofde Messias erkenden, en dus (mag ik het seggen dewyl hy hier tegenwoordig is? ja ik zegge het met vrymoedigheid, want ik weet dat hy het zelfs opentlyk wil bekennen) een Gods-Lasteraar was, hoewel onwetende in syne ongelovigheid, (en dus niet die onvergeeffelyke lasteringe tegen den H. geest begaan, als zyne Phariseeuwſche Voor-Vaders Matt. 12:24. begaan hebben.) So als die groote Joodſche man Paulus van ſig openbaar getuygt Act. 22:3, 4. en 1 Tim. 1:13.

b. Dese Joodſche man,

(*a*) Staat hier nu voor het aangezigte Gods, en der gemeente van Jefus Christus den gekruysten, ja van de Engelen Gods die in de gemeente tegenwoordig ſyn, als zulk een, die door dien ſelfden gekruysten, *in ſyn beilige openbaare bedieninge geſtelt is*: daar ik na den aard der liefde, ook van mag en moet vertrouwen, dat hy dien Christus met zyn gansche harte dankt, dat hy hem daar in, (tegen allen tegenſtand) bekrachtigt heeft, zo als die groote Joodſche man dede, 1 Tim. 1:12.

Immers dit is ulieden, Eerwaarde Opſienders van deſe gemeente J. C. openbaar en blykbaar geweest, ja alle die hier tegenwoordig zyn voor God; dat de Wel Eerwaarde Clafſis van

I. B. N. a. b. (α) Schieland, in het vorige jaar, na een strict Examen (so als dat behoort, en ook byzonder aan zulk een) hem hebben vryheid gegeven, om in het openbaar, den gekruiste Christus, als de eenige weg der Zaligheid te verkondigen, onder ons, die van vorige afkomst, sondaars, uit de Heydenen syn; gelyk hy in dien Tydt, dat hy ledig op de Markt stondt, op veele Dorpen, en verscheide aanzienelyke Steden van ons Land, tot stigtinge van veele verstandige en Godvrugtige Christen Toehoorders gedaan heeft.

(β) Maar hier staat ook, *Uwen Joodsche man!* Gemeente van Jesus Christus, die alhier te Mydrecht vergadert word; ja ik gebruyke vele Vrymoedigheid *uwen Wettigen Joodsche man!* laat uw Conscientie spreken, Eerwaarde Opzienders van deze Gemeente, ter dezen tyd, juist van den Heere des Oogstes gestelt, om deze Gemeente van een Nieuwe Arbeider te versorgen, of gy lieden niet, zonder eenig aansoek van hem en de zyne (althans van my niet, of schoon alhier tegenwoordig, toen zyn Eerw. alhier als Proponent, de eerste en de laatste Predicatie dede uit Eph. 1: 7. en dat de dag tevooren, wanneer hier de beroeping moest geschieden) ook niet, door het gesag van Polytyke, of kuypen en kruijen van Kerkelyke Personen, maar, in des

Hec-

I. B. N. b. (β). Heeren Vreesse, uit overtuiging van uw gemoed, tot een Herder en Leeraar over deze gemeente verkozen hebt? en dat tot blyfschap van een groot deel van de verstandigste en Godvrugtigste van deze gemeente, zo aansienelyke als geringe! wel heb ik dan te veel vrymoedigheid gebruykt, als ik hem genoemd hebbe, uwen Joodsche man?

(γ). Dog laat my oude man, eens toe, dat ik nog stouter spreek, ik voeg 'er dan by, *Gods* en uwen Joodsche *man*. want die na de ordeningen, en het Voorbeeld van de Apostelen en Apostolische Kerke geroepen word, word van Godt geroepen, en bysonder als het zo geschied, gelyk dese beroeping! en dat helaas al te zeldzaam in deze dagen: wanneer men dat zeggen der Ouden schynt te vergeten of te verwerpen, vox populi: vox Dei. De stemme des Volks, de stemme Gods. Ja zo men de Redenen wil naspeuren, waarom, (daar de arbeiders thans zo veele, zo ervaren, zo onvermoeit arbeiden en ondertusfchen) de Oogst, zoo gansch gering is, dewyl de Geest uit de harten, Huysen en Kerken geweken is; vreeze ik, dat men onder die ook tellen mag, dat al te vleeschelyk woelen, meer werkende als biddende in de beroeping van Leeraars. Ach dat *Hy* die zit, om het huys van Levi te

I. B. N. b. (2). louteren, ons ook van die Melaatsheid reynige!

Het is reeds ulieden bekend, en het zal zo aanstonds door my, na de gewoonte hier gebruykelyk, van dezen Predikstoel voor alle die hier vergadert zyn, gelesen worden; dat de Edel Mogende Heere Staaten dezer Provincie, gelyk ook die, van dit Capittel; uwe vrye keuse en ongedwongen beroepinge, goedgunstig geapprobeert hebben, en het Wel Eerwaarde Classis van Utrecht die geconfirmeert, ja na hem strict geëxamineert te hebben, met een uitstekend genoeg (so als het opentlyk is bekend gemaakt) hem aan uw overgegeven, en met zegenbede tot uw gezonden heeft.

Ik kan dan niet anders (of ik soude myn ziele geweld aandoen) als dese beroepinge, voor een Roepende stemme Gods houden; dat drang, aan het verzoek van uwen Joodsche man, op myn harte gegeven heeft, tot zynner bevestiginge; daar 'er andere van zyne lievende Medebroeders waren, geschikter als ik oude man, tot zulk een Post.

(2). Ja voor het laatste, zeg ik in dit opzigt (want veinzen kan, mag, en wil ik niet) ik worde genootzaakt om de keuse van de Eerwaarde Opfienders dezer gemeente, te billyken; en U Eerw. maar veel meer den HEERE in myn harte te Pryzen, en overluit te roepen, van den HEERE is dit geschiet,
en

I. B. N. b. (d). en het is wonder in onze Oogen! ja wy zyn als die geene die droomen! Ps. 118: 23. en 126: 1.

Immers, ik voor my, houde hem voor een *bekwaam en ervare Leeraar en Leydsman* van den weg des Levens. Half gestudeerd, is hy niet: Tyd, heeft hy overvloedig gehad, om een schat van allerleye wetenschappen te versamelen; dewyl hy bykans zes jaaren (*) gezeten heeft, aan de voeten van Beroemde Gamaliëls, op de Academie van Utrecht: van Outs en nog een Bloeiende Kweekhof van geleetheid en Godvrugt. Wat zyn naarstigheid en vordering betrefte, is allen die met hem verkeert hebben, met lof bekent; gelyk ook uit de Loflyke getuygenissen, van zyne Beroemde meesters, ja uit zyne reeds gedaane Predicationen.

Maar, ik sal meer seggen: en waarom soude ik fwygen? lof van menschen, zoeke nog behoefte ik niet; als ik Godt maar mag bevallen, en dan zing ik,
 „Hey! wat vraag ik, na het looven:
 „daarom ben ik vroomer niet; waare
 „lof komt dog van boven, van hem
 „die in 't herte fiet; niemand is meer
 „prys gestelt; dan hy in Gods oogen
 „geldt. ja, hey! wat vraag ik na het
 „smaden, als ik vermy de boose daad;
 „Godes wille laat ik raaden, dan doet
 „leu-

(*) Daar Fred. Raftag a Weile naar twee jaren te Groningen gestudeert heeft, en daar op Proponent is geworden.

I. B. N. b. (2). „leugen my geen kwaad”; ik weet zeer wel, dat ik geen hartekenner ben; ja dat myn oordeel feylbaar is; daar ik door lange ondervindinge in bevestigd ben, van die gene, die in den schoot der Kerke geboren en opgevoed waren, daar ik wat goeds van hoopte, die intusfchen wedergekeert zyn, met de Hond tot zyn eigen uitbraakfel &c. Evenwel, gelyk de overtredinge des godloofen, spreekt in het binnenste van zyn herte, daar is geen vreesse Gods voor zyne oogen. Ps. 36: 2. soo spreekt ook, de nauwe en Broederlyke verkeeringe, die ik bykans 10 jaaren, met dezen Joodsche man, mynen Waarde Broeder, en nu door Gods genade, Geagten Medebroeder, geoeffent hebbe, ook in het binnenste van myn harte, dat zyn Eerw. de Vreeze Gods, niet alleen toegedaan, maar dat die ook zyn schat is! en dus dat hy geen halfziende Leidsman is, maar dietwee oogen heeft, en van wiens harte dat deksel van Moses, dat nog op zyn vleeschlyke Broeders legt in het leesen van het O. T. weggenomen is, volgens 2 Cor. 3: 14-16. ja die by bevindinge den weg, die den verstandigen na boven leydt kent, en zo kent, dat het zyn grootste Eer en vermaak is, daar in zo te wandelen opdat hy andere niet allen wekken, maar ook trekken mag.

Ik voor my houde dezen Joodschen man, dan ook voor een *geestelyke Jood*, die de besnydenis niet alleen in het

I. B. N. b. (8) het vleesch , maar ook in den Geest ondervonden heeft ; gelyk daar toe alle redenen, om dit moreel na den aard der liefde van hem te gelooven, zig aan een yder die onbevooroordeelt is, openbare : ja wat zegge ik ? boven feer veele, die uit de schoot van onze Kerke , zig tot het Predik-ampt begeven, hoe weerdig ook te agten ! heeft zyn Wel Eerw. niet getoont, dat zyn beginzel om de Heere Jefus te belyden , geen ydele eer of vuyl gewin, maar de liefde tot eenen door zyne Vaderen , ja door hem zelve gekruyften Christus , geweest is ? wie onzer tog heeft, als hy, Volk en Vaders Huys, goed en bloed, eer en aanzien, en alles wat het vleesch aange-naam is, verlaten, en fo als hy getoont, dat de armoede met de smaadt haar metgezel , om den Naam van Christus, van hem meerder en Heerlyker Rykdom gefchat wierden, als alle de schatten van de wereld ? Wie dog van zyne goede en vermogende vrienden, konde met eenige waarfchynelykheid hem voorzeggen, dat hy in dit Land, fo een alleraangenaemfte, aanzienelyke en Voordeelige ftantplaatfe als deze is (die God O Wonder ! voor hem bewaart heeft) en dat onder de Eerw. Clasfis van Utregt, tot zyn deel zoude hebben ? Althans, wanneer hy, mogelyk aan my het eerfte, zyn lust tot het Voortreflyk en gewigtig Predik-ampt, openbaarde, gaf ik hem deze Troost ; dat hy blyde mogt zyn,

als

I. B. N. b. (d) als hy met een gemeente in Oost of West begiftigt wierd: 't welk ik met redenen sterkte, die ik nu om reden zwijge. ook kan ik betuyge, dat ik in myn gemoed, meer versterkt ben, door alle verdrukkingen (die onder de godlyke toelatinge) hem overkomen zyn; welke zyn stantvastige liefde tot Christus, meer openbaar gemaakt, en tot zyn beproevinge verstrekt hebben; ik, ik ben wel eens oog en oorgetuige geweest, van zyne Regt Christelyke gedragingen! om niet te zeggen, dat ik ook by alle gelegenheid, en by allerley soort, onder wiens oogen hy dagelyks verkeerde, naar zyn gedrag vernomen, en niets als alle lof (hoewel hy een mensch is, en blyven zal, tot den laatsen snik) gehoord heb; ja de lasteringe, als volkomen onwaarheden (om niets hatelykers te zeggen) zo klaar als de dag bevonden heb; behalven dat 'er onder waren, die onder myn oog, en van andere brave menschen zoude geschiet zyn, daar wy juist het tegendeel van gezien hebben, en ten allen tyde solemneel zouden moeten en kunnen bevestigen: zo dat ik menigmaal in myn herte en ook tot andere zeide „ hy is althans voor „ dat weê, bevrydt, dat alle menschen wel van hem spreken, want „ hare vaders deden dergelyke denval- „ sche Propheten, Luc. 6: 26. Ja hy ondervind, die bemoedigende voorzegginge van die veragte ziele, aan welke zyn eigen volk een grouwel had-

I. B. N. b. (d) hadde, Jes. 49:7. Ik meen den nu verhoogden Soone Gods en des menschen, als hy zegt, zalig zyt gy, als u (de menschen) smaden, ende vervolgen, ende ligende alle kwaad van u spreken.... want also hebben zy vervolgt, de Propheten, die voor uw geweest zyn, Matt. 5:11, 12.

2. En, om mynen Text te vervolgen, wat dunkt u Godvreezende? zoude ik roekeloos en ongegront spreken? als ik, het geen op myn harte hebbe, opentlyk verklaarde; dat ik met veel ruimte na den aardt der liefde van hem vertrouwe, *dat God met hem is!* dat hy een Bondgenoot Gods, en Godt zyn God is, tot wiens ziele, de Heere van vrede gesproken heeft! ik voor my, heb geen reden om te denken, dat het geene zyn Eerw. aan my als een boesem Vriend, zo mondelyk als schriftelyk, vermelt heeft, een nagebootst werk is, dewyl het zelve alle bybelsche merkten had, met de zaligheid verknogt, en voor zo veel ik weet, nooit met zyn daden verlogent heeft: ten zy ik strenger van mynen Broeder, als van myn zelve wilde oordeelen; een gebrek in deze dagen, al zeer, en veele te betreuren! en byzonder omtrent die gene, welke van hunnen aanhang niet zyn, niet genoeg op het harte drukkende, die ernstige waarschouwinge van hem, die niet na het gezigt zyner oogen, nog na het gehoor der ooren, behoeft te oordeelen; (als wy menschen doen moeten) die ons toeroept, oordeelt niet, op dat gy niet geoordeelt word &c. Matt. 7:1-5. ook tegen het regte bestaan der opregte

I.B. 2. Ps. 139:2. Is God, niet merkelyk met hem geweest? is de liefde niet uit God? is hy het niet, die zo veele harten van allerley staat, studie, en waar onder veele deftige, verftandige en Godtvrugtige gevonden worden, bewogen heeft, om zulk een aantal van jaaren, hem met zyn gehele Huisgezin te ondersteunen? en dat in een tyd daar de liefde tot den Driehoofdigen Afgod meer brand, en de liefde tot den drieënigen God merkelyk verflaauwt! althans ik pryze God hier over in myn harte, en zegene alle die weldadige lieden, zelfs een Weduwe, al had dezelve maar twee penningkens gegeven, tot het Huys des Heeren!

Is de Heere niet merkelyk met hem geweest, in die fmertelyke val? is het niet openbaar, hoe God hem toen met ongewone genade gesterkt, en het zo goedertieren genezen heeft, dat het hem niet merkelyk in zyn Dienst hindert?

Ik voor my, telle ook onder de bewyzen, dat God met hem is, dat hy aan zyn Eerw. zo een geschikte Hulp verleent, en daar in ook een welgevalle van den Heere getrokke heeft! dat Hy ook zyn Egt met driemannelyke Spruyten, die wat goeds be-looven, gekroont heeft; leevende in die zugt en hoope, dat deze Soonen in plaatze van hunne Godtvrugtige voorvaderen, mogen gestelt worden, en door dezelve, de naam van hunnen Vader in de Kerke Gods, lange mag gedagt worden, met Dankzegginge!

Eindelyk om te befluiten, houde ik het voor my, als een bewys dat God met hem is,

I. B. 2. is, dewyl hy anders in zynen Druk, lange vergaan was!

Dit gevoelen moeten de Eerwaarde Opzienders, van deze Gemeente, ook van zyn Wel-Eerwaarde, gehad hebben; dat, daar zy keur van Deftige en bekwame Jongelingen gehad hebben, hem tot een wegwyzer, Leydsman, en Voorganger gekooren hebben; en dat zoo vrywillig en ongedwongen; gelyk hy nu als zoo een, hier voor het aangezigte Gods en der gemeente staat, en van dit zyn werk, in het namiddag uur (zoo ik met de Heere vertrouw) een aanvang maken zal.

II Heeft dan de HEERE, O Mydregtsche Gemeente! dezen Joodsche man tot u lieden gezonden? wat eischt en verwacht de Heere van u anders, als dat gy nu ook zyn flippe grypen zult,

A. en tot hem zeggen, *wy zullen met u gaan.*

N. Merkt daar toe, dezen Joodschen man, aan,

a. als een bewys, dat God nog met u lieden is; ziet hem aan, als een geschenk des Hemels, immers de Heere zelfs, telt dit, onder de grootste gunstbewyzen, zie 2 Chron. 36: 15. dan zegt hy, dat hy vroeg op is, om zyn volk te verschoonen, sendende zyne boden, gelyk hy dit zyn volk als wat groots verwyt: Jerem. 7: 25. ja de Heere merkt dit aan, als een bewys dat hy in den Dag des Toorns, wanneer hy wrake doet, over hunne daden, nog des ontfermens gedagtig is, zie
Jes.

IIA. N. a. Jef. 30:21. dankt dan nu de HEERE in het verborgen en in het openbaar, voor dit groote geschenk, dat hy de breuke, door het vertrek van een waardig Leeraar gemaakt, weder zo goedertieren en zo spoedig, geheelt heeft.

Bedenkt daartoe, dat gy niet beter zyt, als zo veel blinde Heydenen, vervoerde door Muhamed en den Antichrist, ja als dat zo zeer verftokte Jodendom, dat wel eer Gods Volk was; wat dunkt ulieden, had de Heere geen regtvaardige redenen gehad, om zo met deze gemeente te handelen, dat gy bitter moest klagen, wy hooren onze Propeten niet, en daar is niemand onder ons, die weete hoe lange? uit Pf. 74:9. Immers, zullen hier, ook niet al te veele gevonden worden, die tot de vorige wegwyzers met 't zondig Ifrael gezegt hebben, zo al niet met een ftoute mond, ten minfte met ftoute daden, wy zullen in die weg niet wandelen, Jerem. 6:16. ja als die ftoutemannen tot hem zyden Cap. 44:16. aangaande het woord dat gy in den Naam des Heeren gefproken hebt tot ons, wy en zullen na uw niet hooren. Had God al niet overlange redenen gehad, om ook dezen Wyngaard tot verwoestinge te ftellen voor het wilde fwyn des wouts? gelyk hy met zo veel Kerken, daar in de fchriften van het N. T. van gemeld word, en naderhand, met zo veele in Vrankryk, Hongariën, de Palts en andere gehandelt heeft.

Belyd die fchuld openhartig, en zoekt
'er

II A. N. a. 'er verzoeninge over in het Bloed van Christus.

En bidt dog, om den Geest van Christus, dat hy u, die nog op den breedten weg des verderfs wandeld, daar op arrestere, en stil houde; ja uw deschandeltykheid en de schadeltykheid, van die paden des doods, en in tegendeel de betameltykheid en zaligheid van den nauwen Levensweg, zo bekentmake, dat gy den eeriten, met uw gansche herte mogt verlaten, en op den anderen, met een welberade keuse, uw voeten mogt zetten, en die houden, tot den einde uwes Levens.

b. Maar grypt nu ook de *slippe van dezen Joodschen man.*

1. Erkent hem, als een gefant van den grooten Koning tot ulieden gezonden. Wy bidden u Broeders, erkent de gene die onder uw arbeiden, ende uwe Voorstanders zyn in den Heere, ende u vermanen, en agtse zeer veel in de liefde om hares werks wille, zo spreekt Paulus die groote Joodsche man, u aan 1 Thesf. 5: 12, 13. ja hoort dien allergrootste Joodsche man Emanuel, u betuigen, voorwaar, voorwaar, zegge ik u, zoo ik iemant zende, wie die ontfangt, die ontfangt my, en wie my ontfangt, die ontfangt hem die my gezonden heeft Joh. 13: 20. en volg. Luc. 10: 16. wie u hoort, die hoort my, en die u verwerpt, die verwerpt my, en den genen, die my gezonden heeft.

2. Betoond hem alle behoorlyke Hoog-

E

ag.

II A. N. b. 2. agting en eerbied, gedenkt, dat God in het Kerkelyke, hem boven u alle, van wat rang of staat gy zyt, als een Vader gestelt heeft: laat een Heidensch Koning uw niet beschamen, die als de Joodsche Ehud tot hem zeide, ik heb Gods Woord aan u, op stond van zyn stoel, offchoon hy een swaarlyvig man was, Regt. 3: 20. Nog ook zyn vleeschelyke broeders, die hem als hunnen Rabby dubbel eerden: Trouwens, dat schynt in alle Religies meer in het algemeen door, als in de onze.

3. Maakt tog neerstig gebruyk van zyn onderwys; en voor al gy kinderen, ja ook oude, die nog kinderen in het verstand zyt; komet gy allen hooret na hem, hy zal u des Heeren vreeze leeren.
4. Gedraag u gehoorzaam, aan zyn goede vermaninge: op dat in plaatze dat hy met den oppersten Leeraar, over dat outtyds verstokte Joodsche Volk, ook over u zoude klagen, maar myn volk, heeft myne stemme niet gehoord, en Israel heeft myner niet gewilt. Ps. 81: 12. Maar dat hy in tegendeel, met Hem, die het hoofd der Heydenen zoude worden, van dat volk, dat hem niet kende, ook over uw die Heydenen van afkomst zyt, mogt roemen, zo haast, als haar ooren van my hoorden, hebben zy my gehoorzaamt Ps. 18: 44, 45. Ey! laat hy tog uw vyand niet worden, als hy de waarheid zegt, zo als Paulus klaagt. ag wat is 't een oordeel

II A. N. b. 4. deel als de Regtvaardige zwygen, en hunne tonge aan 't gehemelte kleeft, en zy niet meer een bestraffende man zyn! *De oude zeyden „ een stout zoon, daar, en een lauw Predicant, daar „ staat de Zatan in 't midde*” erkende, den eenen stout, en den anderen een vreesagtig man! gedenk dat dit ook zyn last is volgens de taal van Paulus. Spreekt dit en vermaant, bestraft met alle ernst, dat niemant u veragte Tit. 2: 15. ja erinnert u geduurig, dat God hem als een Vader over u gestelt heeft; wat Soone is 'er tog (of het moeste een Bastaart zyn) die de Vader niet kastyd? vraagt Paulus Hebr. 12: 7, 8. hebt in tegendeel, hem, dan zo veel te meer lief, dewyl gy daardoor te meer verzekert word, dat hy geen menschen behager is, en niet het uwe, maar u zoekt, om u als brandhouten uit het vuur te rukken, en door vreeze te behouden. 2 Cor. 12: 14. Judæ vs. 23. ja gedenk aan Salomo's lesse, dat openbare bestraffinge beter is, als verborge liefde Prov. 27: 5. dat de wonden der liefhebbers getrouw zyn, maar de kuslinge der haters aftebidden.

Hier moet ik u ter opwekkinge erinneren, het pryswaardig bestaan der gemeente van Antiochien omtrent hunnen Leeraar, (die men denkt, om zyn groote zeggenskragt, Chrysosthomus, dat is *guldemon*d gebynaamt wierd in de 4de Eeuwe.) Deze man was een ernstig bestraffer, en die den weg na den Hemel zeer nauw bepaal-

II A. N. b. 4. de, zo dat hy eens, in die groote Stad predikende, uitriep „ Toe- „ hoorders! hoe veele denkt gy, dat „ in deze Stadt zullen zalig wor- „ den? het zal een hardt woord „ zyn, dog ik zal het evenwel zeg- „ gen. Of schoon hier veele duy- „ fenden zyn, zo vreeze ik, dat 'er „ geen honderd, zullen zalig wor- „ den: ja ik vreeze nog aan die „ honderd. Want wat boosheid is „ 'er onder de jonkheid, en wat „ yverloosheid onder de oude"! En evenwel was het volk zo aan hem verkleeft, dat als hy van den Kei- zer, tot Bisfchop van Constantino- polen, beroepen was, zo wilde het volk hem niet los laten, niet tegen- staande de Bisfchop een Predicatie dede, om het zelve daar toe te be- wegen: zo dat zy hem met een wagt bewaarden, en de Kyzer, hem niet dan met list konde krygen; belastende aan den Gouverneur van Antiochie, dat hy hem, buiten de Stad, op een zekere plaatze ontbie- den zoude, als of hy hem wat ge- heims, te zeggen had; 't welk hy niet durvende weigeren, daar de Muilezels vond gereed staan, die hem na Constantinopolen over brag- te; gelyk hy ook op order des Ky- zers, wel zes mylen van de Stad, door de aanzienelykste met statie wierd ingehaalt. Ja wanneer hy na- derhand, door die booze Kyzerinne Eudoxia, om zyn getrouwheid ge-
ban-

II A. N. b. 4. banne wierd: liep het volk te samen, en riep met Tranen, laat liever de Sonne niet schynen, als dat Chrysofthomus niet zoude prediken (*).

Laaten, bid ik ulieden, om Godswille, zyne beschaffende vermaningen, niet minder maar meerder kragt by uw hebben *om dat hy een Jood geweest is*; anders zoudt gy toonen, geen Abrahams kinderen te zyn, of te willen worden, want Abraham is een Vader van alle die gelooven, Rom. 4: 11. en alle die waarlyk tot de Kerke van Christus worden toegebracht, hebben hier al vereeniging in den Geest, met Abraham. Ja dan moet gy ook minder agt slaan op de vermaninge en bestraffinge van Christus; O Gruwel! want die was immers een Jood, zo dat de zaligheid is uit de Jooden Joh. 4: 22. dan moet gy ook veragten alle de Propheten des O. T. ja de Apostelen des N. T. wat waren die anders?

Zo gy wel denkt, zult gy voor dat volk, als volk, de grootste agtinge hebben, die met de Edelgeborene in onze dagen, op hunne Hoog Edele afkomst, met alle, en meerder regt, kunnen roemen; zyn zy niet de eerste kinderen Gods, en nog van Godt gelieft om der Vaderen wille? Rom.

11:28.

(*) Het een en ander kan de Lezer vinden, in dat uit het Engelsch vertaalde nuttige werkje van William Cave, eerste Christendom pag. 225. en by, A. Hellenbroek over Hoogl. 8: 12. pag. 2225.

II A. N. b. 4. 11: 28. is uit dat volk niet de Zaligmaker? wat hebben wy niet zalige voorregten, naast God, aan hen te danken, dat de boeken des O. T. (die van wegen de Hebreeuwſche tale, door veranderingen of uitlatinge van een tittel of jota, zo ligt konde vervalst en bedorve zyn geworden) zo ongeschonden zyn? hebben wy dat niet aan hunne voorvaderen, die met een onge-looffelyke moeite, de Letters telden, te danken? door wie zyn wy heydenen het eerſte gelokt? is het niet door Joodſche mannen? hebben niet die Semieten ons Japhetiten gelokt, om te wonen in de Tenten Sems? waaren toen onze geloovige voorvaders, niet op het naauwſte vereenigt met de Joodſche kerk, ja zelfs met die van Jeruſalem? dat wy heydenen bekeert zyn, is dat niet op het gelovig en aanhoudend gebed geweest van Vader Abraham, die wist dat zyn geestelyk zaad, zoude zyn als de ſterren aan den Hemel en als het zand der zee? gelyk ook van de geloovige des O. T. in volgende tyden, wanneer God, die belofte aan Abraham gedaan, nader verklaart heeft? zo dat, in plaatſe van hem, daarom minder, moet gy hem meerder agten!

Ja Gemeente van Mydrecht! gy hebt een byzonder Leraar, als geene in ons geheele Nederland, en (in dit opzigt) een wonder Predikant! Elk bekeert Leeraar, is een wonder Pronkstuk van genade; maar een waar bekeerde
Jood

II A. N. b. 4. Jood, een dubbel wonderlyk teken, dewyl 'er geen Natie is, zo dodelyk gebeten op ons, als dat volk. Laat ik ulieden, eens een speculatie opdisen, die wel het gehemelte streelt, maar de maag, zo niet voed, nog het hart versterkt, als gemeen brood. Ik merk deze uwen waardigen, eertyds Joodsche maar nu Christen Leeraar aan, als Lazarus die arme Joodsche man, die uit de dooden is opgestaan, en als uit Abrahams schoot gezonden tot uw, om ulieden die nu zyn broederen door belydenis geworden zyt, te waarschouwen, op dat gy niet komt in de plaatse der pyninge. Ja ik zegge, hy is tweemaal uit den dooden opgestaan, want het Joodsche volk, van wegen dat ontzaggelyk oordeel der verblindinge en verhardinge, zyn boven andere mensche dood, ja als tweemaal gestorven! ô wat behoort 'er niet toe, om hen tot 't historisch geloof te brengen? gelyk dat volk, daarom by Ezechiel op het 37ste Capittel, by een valleye van zeer dorre doodsbeenderen vergeleken word. Dit is althans van hem zeker, dat hy nu in Christus gelooft met zyn verstand en oordeel, en dus eens uit de dood is opgestaan; en dat hy als ten tweedemaal is levendig geworden, daar twyfelyke ik met een moreele zekerheid na de liefde niet aan; en wie zal het tegendeel bewyzen? daar de liefde ons gebied, als de schale des oordeels in

II A. N. b. 4. de balans staat, en wy geen meerder redenen hebben om kwaad als goed van onzen broeder te oordelen, moet de schaal aan de goede kant overslaan. (*)

Ook zoud gy (zo gy mogt twyffelen, of de Schriften des O. T. uit de Hebreeusche, in onze tale wel zyn overgezet) hem vraagende, zo, zal hy uw in gemoede kunnen zeggen, dat hy, hoe blind ook te voren, den letterlyken zin, net zo verstaan heeft, als hy nu, na dat hy ook onze duitsche tale van a, b, c. geleert heeft, dezelve in onze Nederlandsche bybels leest; gelyk, trouwens de Jooden in het gemeen getuigen, dat onze vertalinge de beste is, van alle, die 'er gevonden worden.

5. Maar byzonder! wil ik uw bidden, om de liefde tot Christus, en uw eigen zaligheid, dat gy niet valt over zyne menschelyke gebreken; maakt de verborgene niet openbaar, maar bedekt dezelve: en die openbaar zyn, vergroot ze niet: gedenkt dat gy wel een Engel Gods, maar in het vleesch ontfangen hebt. Zoo hy een Engel geheel gelyk was, gy zoud met zulk een groote en zidderende vreeze hem hooren, als de Herders, zo dat gy op een byzondere wyze, door Gods kragt zoude moeten ondersteunt worden, ja met de
fol-

(*) Over dit stuk kan de Lezer te regte raaken, in dat zo geleerd als Godvrugtig werkje van den beroemden Haagsehe Leraar Guilj. Saldenus, Toetsteen van eens Christens oordeel.

II A. N. b. 5. soldaten van het graf als doode moeten vlugten. O wat wysheid en goedheid Gods is het, dat hy zyn volk door menschen die swakheden hebben, wil leeren; anders zoude men in gevaar zyn, afgodery met dezelve te begaan, en met het blinde volk te roepen, „ Een stemme Gods en niet eenes menschen Act. 12: ook is dat voor 't volk nuttig, op dat zy medelyden met hetselve zouden hebben; erinnere u dikwils die kostelyke uitbreidinge in onze Catechismus, van het vyfde gebod.

6. Zyt vergenoegt met die talenten, die God in hem als een aarden vat gelegd heeft! wenscht gy dat die gaven en genaden, in hen vermeerderd, en zyn gebreken vermindert worden? bid veel voor hem, en vooral gy, die den Geest des gebeds ontfangen hebt: hy verwacht het met alle regt van u: hoor hem met Paulus u vermanen, Rom. 15: 30-32. ende ik bidde u Broeders, door onsen Heere Jesus Christus, en door de liefde des geestes, dat gy met my strydet in de gebeden, tot God voor my, op dat ik mag bevryt worden, van de ongehoorsame in Judæa, en dat deze mynen dienst dien ik aan Jerusaleem doe, aangenaam zy den heiligen; op dat ik met blyschap, door den wille Gods, tot u mag komen, en met u verquikt worde. Mogt hy met Mozes door uliede ondersteunt worden, als door Aäron en Hur, en met de

II. A. N. b. 6. Leidslieden van Juda, in zyn herte zeggen en ondervinden, dat gy als inwoonders van dit Jerufalem des Vredes, hem, tot een fterkte zyt in den Heere der Heyrfcharen, fynen en uwen God. Zach. 12: 5.

7. Zyt niet alleen begeerig om wyfer te worden door zyn onderwys, maar ook beter; om den weg niet alleen te weten, maar ook te bewandelen! gedenkt daartoe, dat de Vreeze des Heeren is het beginzel der wysheid, ja dat alle die ze doen, goed verftand hebben. Bid veel met David, Pf. 143: 10. leert my u welbehage doen, uw goede geest, geleyde my in een efen Land.

2. Zoo gy deze dingen betragt (en ag dat God het willen en het volbrengen in uw werke) en uw herte met de Heere is, zo zal de Heere meer in kragt met *uwe Joodsche man* en met ulieden zyn. Zo gy hem foekt, hyfal van uw gevonden worden, maar zo gy hem verlatet, hy zal ook uw verlaten, 2 Chron, 25: 1. dit laat de Heere verre van uw fyn!

B. Maar het word Tyd, veel geliefde Broeders in den Heere, en teffens mynen gewenschte Me-dearbeyder, ja ook aangename Buurman, Dat ik my tot Uw Eerwaarde wende! dog myne aanspraak en onderrigt zal kort zyn. Want ik agte het thans zo nodig niet, u de fwaarwigtigheid van uw Ampt, en het veelvuldig werk, onder 't oog te brengen: dewyl ik overtuigt ben, dat gy daar van niet onkundig zyt; behalve dat ik vertrouw, dat gy in die Joodsche man, die ik, hoewel flauw ge-

II.B. gefchetst heb, uw pligt zult opgemerkt hebben: ook zal het kostelyk Formulier der Bevestiging, dat ik u fo aanstonds zal voorlezen, uw die beter als ik in staat ben, Voorhouden. Voor alle dingen, beveele ik dese gemeente, aan uw tederhartig opfigt, geduurige waakzaamheid, en aanhoudende liefde: ik eifche in den Naam des Heeren, en verwagte ook in de liefde, dat gy alles, wat gy fyt, tot haar Tydelyk en Eeuwige welzyn, op dezen dag plegtig zult overgeven en verpanden, ja alle uwe ziels en lighaamskrachten, met blytſchap daar in fult verteeren.

Ondertusſchen, drukt geduurig op uw harte, wat groot en feldzaam wonder van genade, God aan u bewezen heeft! dat gy, die een vleeschlyke zoon van Abraham, ook een geestelyke, ja een Christelyke Jood geworden zyt! noemde Johannes de Dooper ons Heydenen, doe uwe Vaders nog Gods Volk waren, ſteenen (althans na velen gedagten) Matt. 3: 9. gelyk onze Vaders in een dubbele zin waren: ik weet, gy zult met my toeftemmen, dat uw Volk, in deze Dagen des Toorns, en dus ook gy, nog verftokter en verharder zyn: dewyl zy zo veel voorwendsels hebben voor haar ongelove, te veel om te melden, en uw ook over bekend. Laat dat geduurig, de ſtoffe van uwe hartelyke dankzegginge zyn: en roept met hart en mond geduurig ja al zingende, Pfalm 115. 1. Niet ons, o HEERE, niet ons, maar uwen Naam geeft Eere. Denk ondertusſchen hoe eigenliede, het overblyfzel is van onze verdorven natuur, zo dat de nood meer aanzet tot bidden, als de weldaad gewoonlyk tot danken aanſpoort: weest daar het meest over bekomert,

II.B. mert, hoe gy die groote genade, door een ootmoedigen wandel, tot verheerlyking van God zult beandwoorden. Laat Jehiskia uw tot een Vuurbaak in zee verftrekken, die niet tegenftaande, God hem na ziel en lighaam zo wonderbaar genefen had, en om zyn geloof te fterken, zulk een nooit gehoord Wonder gedaan had, gene vergeldinge dede, na de weldaad aan hem gefchiet: dewyl zyn herte hem verhief; waarom over hem, Juda en Jerufalem, een groote toornigheid kwam! 2 Chron. 32: 25.

Zo gy dankbaar zyt aan Godt, zult gy ook de regte en verwagte dankbaarheid aan uwe weldoenders bewyzen; en daar toe bid geduurig, dat de Heere, nog grooter genade aan uw mag fchenken, op dat zy nooit befchaamt worden in hunne verwagtinge, nog van hunne liefde berouw hebben: en zo zulk een wonder geval meerder gebeurde (en ach dat God dit gave) hunne harten, niet toegefloten, maar weder geopent worden. Vergeet ondertusfchen niet, uwe Vleefchlyke Broeders, ja uwe Kerkkinderen, die gy in die Synagoge des Zatans gelaten hebt; gelyk ook uwe vleefchlyke, fo wel als die lieve fpruyten, die gy uit deze Christinne gewonnen hebt: God verwacht dit boven alle van uw, denk daartoe veel aan Paulus Teerhartig beftaan. Rom. 9: 1-3. en 10: 1.

Moet gy als een goed krygsknegt J. C. verdrukkinge lyden? houd u daarom niet vreemd, denk dat een Discipel, niet beter is als zyn meester! verblyd uw over die eere, die God u aandoed, dat gy weerdig geagt word, om zynent wille fmaatheid te dragen; errinnere uw, dat de Heelmeester Israëls,
die

II.B.die, in vorige Tyden gebruykt heeft als bittere medicyne, om den kranken van Hoogmoed te genezen; en ook om uw kleinte houden, en dat die uwe opregtigheid meer zal openbaar maken; ja dat zal uw meer doen groeijen, gelyk het Camillen kruid; en gy zult gelegentheid krygen, om zagtmoedigheid en liefde tot uwe vyanden te oeffenen.

Laten alle die sonderlinge blyken, dat God met u geweest is, uw dagelyks sterken, in wat poste gy komt, en dat God uw geloove, als gy wagtet en des Heeren weg hieldet, nooit beschaamt, maar boven bidden gedaan heeft, zo zult gy zo veel genade na des Heeren beloften ontfangen, ja meer als gy gelooft te zullen ontfangen, na het zeggen van den oude Cyprianus.

Zo God uw dienst zegent (daar ik my hartelyk in zal verblyden) en veele uw by de flippe grypen, ziet dan wel toe, dat zy Christus niet uit het oog verliezen! kleeven zy u te vleeschlyk aan, zegt dan met ernst; ik ben ook een mensch, kleeft Christus aan!

Blyft by de eenvoudigheid, die in Christus Jesus is; wist gy die blaam uit, als of alle Jooden, bove andere bedrieglyk zyn: laat elk die met uw omgaat, in zyn harte zeggen, dit is Nathaneël, een Israëliet, in wiens geest geen bedrog is.

Hoe het ook met u en uwe dienst gaat, (want Gods weg is in de Zee, en zyn pad in diepe wateren) de Heere die met u geweest is, zal verder met u zyn, en gy sult Gode een goede Reuk van Christus zyn, zo wel, in de gene die verloren gaan, als in die behouden worden!

Ik fluite met dese korte bede, dat die God,
die

II.B. die uw tot een wonder van deze Eeuwe, ook op dezen dag des Heere gestelt heeft, verder aan U zyne genade wonderbaar make, ja vergroote! Hy make uwe Hulpe tot een gezegende Herderin, en uwe drie lieve Soonen, tot Eykenbomen der gerechtigheyd! op dat het Nageslagt in de andere Eeuwe, ja ook nog in deze, mag zeggen, ook door dien Joodsche man! dien Christelyke *Christiaan Salomon Duitsch*, is Gods Huys gebouwt, verciert, en gestelt tot een Lof op aarde! zo doe de Drieëenige God! en zo doe Hy daar toe! Amen

H A L L E L U J A H.

D R U K F O U T E N .

In de Predicatie over Zach. VIII: 23.

<i>Pag.</i>	<i>Reg.</i>	<i>staat,</i>	<i>lees,</i>
16	14	schen gevoegt hebben.	(<i>der</i>) 'er tuschen ge- voegt hebben.
17	10	Heyrschare	Heyrscharen.
18	31	Roepingen	Roepinge
	32	vs. 20, 23.	vs. 18, 20.
21	12	slippen	slippe, (en die veel)
	35	Roepingen	roepinge.
22	18	overnoemingen	overnoeminge
24		onderste, myn tienmaal	myn loon tienmaal.
25	24	roeden,	Roede
	26	vermen	verwe
	36	al fulke,	als fulke
26	15	die Israëlitén,	die Israëlitén, dus
28	14	die, moet uitgeschragt,	is te veel.
29	31	der Heyden	der Heydenen
33	13	Apostele	Apostelen
34	4	begeven	gegeven
37	32	herhalinge	herhalingen.
38	36	hunne harte,	hunne harten
40	2	om de,	om den
42	36	in 't enkelvoud,	een enkelvoud.
45	9	in hun	in hunnen
47	19	van de zegen,	de zegen

